ពាក្យតិះដៀលព្រោះ ហេតុនៃព្រះបន្ទូល

សូមអរគុណបងប្រុស នេវីល។ [បងប្រុស នេវីលនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្រុសនេវីលថា "អ្នកប្រាកដឬទេថាអ្នកមិនបានលាបប្រេងបន្តិចនៅព្រឹកនេះ?"

2 ខ្ញុំចុះមកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ មានមនុស្សមួយចំនួនប្រមូលផ្តុំនៅខាងក្នុង អ្វីដែលយើង...មាននៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។ អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវចាប់នៅទីនោះ ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគេមកទីនេះនៅឯព្រះវិហារ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងតែគិតថា ការអធិស្ឋានវាជាការប្រសើរជាងសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅជុំវិញព្រះវិហារ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តព្រះវិហារ ហើយចុះមកទីនេះជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំ ប្រជាជននៅទីនោះអធិស្ឋាន។

3 ហើយមានក្មេងស្រីតូចម្នាក់នៅទីនោះ ជាស្រីតូចស្អាតបំផុត ហេតុអ្វី ខ្ញុំគិតថានាងកំពុងអង្គុយនៅកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ ប្រសិនបើនាងមិនទាន់ទៅផ្ទះ។ អូ ខ្ញុំបានឃើញហើយ។ ហ្នឹងហើយនាងតូចដ៏ស្រស់ស្អាតនោះ។ ហើយនាងឈឺធ្ងន់ណាស់។ ហើយយើងកំពុងតែស្តាប់ នៅពេលដែលយើងបានឮសារនៃភាសាដទៃនិងការបកស្រាយទៅមុខ។ ហើយយើងកំពុងស្តាប់ ហើយយើងគិតថាយើងបានយល់មានអ្វីមួយបាននិយាយអំពីក្មេងស្រីតូចម្នាក់នេះ។ ហើយយើងកំពុងរង់ចាំមើលថាតើព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសារអ្វីដែលត្រូវនិយាយនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថានាងតូចនាងមិនអីទេឥឡូវនេះ ហើយនឹងបានជាសះស្បើយ។ ហើយដូច្នេះ...

4 ហើយមានស្ត្រីម្នាក់បានបាត់បង់ការមើលឃើញរបស់នាងផងដែរ ហើយយើងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ និងបុរសម្នាក់នៅក្នុងរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់នៅទីនោះគឺជា អ្នកបំរើព្រះ។ ខ្ញុំមិននឹកស្មានថា បុរសនោះមានទម្ងន់សាមសិប

ប្រាំផោន ឬសែសិបទេ។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែធូនធូណាស់...ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចុះមកអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

5 ហើយហេតុផលដែលខ្ញុំមានការស្ទាក់ស្ទើរ ជាច្រើន ការបំពេញប្រហោងធ្មេញរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំកំពុងទ្រាំខ្លួនខ្ញុំ នៅព្រឹកនេះ ឆ្លងកាត់កន្លែងនោះចេញពីធ្មេញរបស់ខ្ញុំ នៅទីនោះ នៅខាងមុខ។ ហើយគេប្រាប់ខ្ញុំថា ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវដកវាចេញហើយបិតទៅលើវាវិញ។ ដូច្នេះហើយវ័យចាស់នេះទើបតែឈានទៀង គឺជារឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង។ ហើយខ្ញុំមានការបំពេញក្នុងរឿងមួយនោះ ហើយប្រហែលពាក់កណ្ដាលវា ហើយពេលខ្ញុំចាប់ផ្ដើមនិយាយ អ្នកអាចស្មានដឹងពីវា ខ្យល់រុញចេញ អ្នក—អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ ឆ្លងកាត់បបូរមាត់របស់អ្នក។ ហើយវាធ្វើឱ្យអ្នកដូចជា ប្រះបបូមាត់។

6 យើងពិតជាមនុស្សមានសិទ្ធិខ្លាំងណាស់ដែលបានរស់នៅព្រឹកនេះ ហើយអាចមកព្រះវិហារបាន។ ហើយនៅថ្ងៃបុណ្យណូអែលនេះ រង់ចាំការប្រារព្ធពិធីដែលពួកគេមាន ដែល ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំ... ព្រឹកនេះមានក្មេងៗជាច្រើនណស់ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងនៅស្ងៀម។ ឃើញទេ? ហើយយើងជាយុវវ័យ ជួនកាលយើងនិយាយរឿងដែលក្មេងមិនគួរឮ អ្នកដឹងទេ។

7 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថាព្រះវិហារបានរៀបចំកាដូតិចតួចនៅទីនេះសម្រាប់ក្មេងតូចៗបន្ទាប់ពីនេះ។ ខ្ញុំបានមើលវា ពីខាងក្រោយមក។ អូ អ្នកចង់នៅបន្ត។ ក្រោយពីរៀននៅថ្ងៃអាទិត្យ អ្នកគ្រាន់តែចាំ ឃើញទេ មូលហេតុខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាពួកគេបានយកអំណោយមកវិញនៅទីនោះសម្រាប់ក្មេងតូចៗដើម្បីចែកនៅព្រឹកនេះ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំ...អ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរចាំថា ពេលយើងកំពុងធ្វើនេះ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ វាមិនមែនសាន់តាក្លូសទេ ព្រោះវាជារឿងមួយដែលថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងរៀនថាវាមិនមានអ្វីសោះ។ ប៉ុន្តែវាមកពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសេចក្ដីពិតនៃសេចក្ដីពិតទាំងអស់ ដែលអ្នកឃើញថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ហើយយើងកំពុងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអំណោយតិចតួចនេះ នៅព្រឹកនេះ ព្រោះវាអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដឹងថាមានពេលមួយដែលព្រះបានប្រទានអំណោយដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលអាចផ្ដល់ឱ្យមនុស្សជាតិៈ ព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់។ ហើយយើងមានវិធីមិនល្អ បង្ហាញពីវា។ ហើយគ្មានអ្វីដែលយើងអាចយកទៅប្រៀបធៀបជាមួយនោះទេ។ ប៉ុន្តែយើងជាមនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ ពីមួយទៅមួយ យើងគឺបែបនេះ។

8 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងរង់ចាំរហូតដល់ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។ ហើយខ្ញុំប្រហែលជានឹងទៅលើប្រធានបទអ្វីមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយ។ ហើយមានអ្វីមួយ—ត្រូវបានគេប្រាប់ឱ្យដឹងដល់ពួកយើងនៅផ្ទះនៃការនិមិត្តមួយដែលខ្ញុំត្រូវតែធ្វើតាម។ ហើយវាជាប្រភេទមួយ...វាជាប្រភេទនៃការ ហាក់ដូចជា នឹងមានការលំបាក ប៉ុន្តែ យើងមិនដែលចង់គិតថាអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលគឺជាការលំបាក។ បន្ទុក—បន្ទុករបស់ទ្រង់គឺស្រាល។

9 នៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងមាន—កម្មវិធីនៅទីនេះនៅមុនថ្ងៃចូលឆ្នាំសកល ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងយើងក្នុងការមានកម្មវិធីនេះ។ ហើយយើងចង់មានកម្មវិធីពេលព្រឹក ការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយប្រហែលជាបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ពេលនោះខ្ញុំគិតថា ផ្សព្វផ្សាយវាដល់មិត្តភ័ក្តិរបស់យើងថាពួកគេអាចចូលមកបាន។ បន្ទាប់មក យើងនឹងមានពេលព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ និងយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រជាជនចង់ស្នាក់នៅសម្រាប់ចូលឆ្នាំថ្មីបន្ទាប់មកយើងមាន... លើកនេះ នឹងមាននាឡិកា? [បងប្រុសនេវីល និយាយថា "បាទ។"—អេដ។]

10 នឹងមានអ្នកបំរើព្រះខ្លះនៅទីនេះ នឹងនិយាយនៅរាត្រីចូលឆ្នាំថ្មី ដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ។ ហើយ—ហើយយើងអញ្ជើញអ្នកដឹកនាំខ្លះមកអធិប្បាយ។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេដែលមានអ្វីដែលត្រូវនិយាយនៅរាត្រីចូលឆ្នាំថ្មី។

11 ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងលើកឡើងនូវអ្វីដែលបានធ្វើរួចហើយ នោះគឺត្រូវធ្វើ បង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះកំពុងដោះស្រាយជាមួយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយនាំវាទៅជាមួយ—ចំណុចកំពូលនៅទីនេះនៅព្រះវិហារ។

12 ហើយអ្នកជាច្រើនមានចម្ងល់អំពីរឿងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលនេះ ដែលយើងកំពុងតែឆ្លងកាត់។ វាត្រូវបានដោះស្រាយ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលវាបានកើតឡើង ផងដែរ។ ហើយខ្ញុំគិតថា វានឹងត្រូវប្រាប់វាម្តងទៀត នៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ដូច្នេះខ្ញុំចាំដល់ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។ ហើយព្យាយាមនិយាយទៅកាន់អ្នកបន្តិច នៅព្រឹកនេះ ចេញពីព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? ហើយថ្ងៃអាទិត្យក្រោយខ្ញុំនឹង—នឹងព្យាយាម ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលវាកើតឡើង ចូរនាំសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកអ្នក ហើយ

មើលវាប៉ះចំត្រង់កន្លែងវា គ្រាន់តែដាក់នៅនឹងកន្លែង។ ឃើញទេ? ទ្រង់មិនដែលប្រាប់អ្វីខុសទេ។

13 ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ រឿងមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅព្រឹកនេះ ដែលខ្ញុំប្រហែលជាមិនអាច នឹងមិនបានធ្វើនៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ គឺទាក់ទងនឹងរឿងមួយដែលបានកើតឡើងកាលពីម្សិលមិញ។ ខ្ញុំមានការស្ទាក់ស្ទើរបន្តិចក្នុងការមកនៅព្រឹកនេះ ព្រោះខ្ញុំពិតជាខូចចិត្ត ដូច្នេះ—ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ចូលចិត្តវាទេ។ ប៉ុន្តែដោយសារខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។

14 កាលពីយប់មុននេះ ខ្ញុំបានប្រកបជាមួយបងប្រុសនិងបងស្រី សុតម៉ាន់ ដូចយើងស្គាល់ហើយនៅទីនេះ ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកចាស់ទុំនៅក្នុងក្រុមជំនុំ និងភរិយារបស់គាត់ បានមកសួរសុខទុក្ខប្រពន្ធខ្ញុំ។ ហើយយើងកំពុងតែនិយាយនៅលើការប្រជុំខាងមុខនៅទីក្រុង ហ្វូនិកនិងផ្សេងទៀត ប្រសិនបើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ហើយយើងបានបន្តរហូតដល់ម៉ោងប្រហែលដប់សាមសិប តាមខ្ញុំស្មាន ហើយខ្ញុំបានចូលគេងនៅកន្លែងណាមួយប្រហែលម៉ោងដប់មួយ។

15 ហើយពេលមួយនៅពេលយប់ ខ្ញុំយល់សុបិនមួយ។ ហើយនៅក្នុងសុបិននេះ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលប្រហែលជាឪពុករបស់ខ្ញុំ បុរសដ៏អស្ចារ្យ មាឌធំ គ្រាន់តែជាតំណាង និយាយក្នុងន័យធៀប ជាឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីម្នាក់ មិនដូចម្ដាយរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណា នាងត្រូវបានសន្មត់ថាជាម្ដាយរបស់ខ្ញុំ។ ហើយបុរសនេះ (ដែលសន្មត់ថាដូចជាឪពុក ជាប្ដីរបស់ស្ត្រីនេះ) បានធ្វើបាបនាងយ៉ាងឃោរឃៅ ដល់ម្លឹងហើយគាត់មានកំណាត់ឈើយ៉ាងធំ គាត់ចាប់នាងយ៉ាង*នេះ* ហើយវាយនាងនឹងកំណាត់ឈើនេះ ហើយនាងនឹងដួលចុះទៅ។ ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់ទៀត បន្តិចក្រោយមក នាងក៏ងើបឡើងវិញ។ ហើយគាត់ដើរជុំវិញ ក៏ចង់វាយនាងម្ដងទៀត គាត់ក៏វាយនាងម្ដងទៀត។ ហើយខ្ញុំឈរមើល ពីចម្ងាយ។

16 ទីបំផុត ខ្ញុំគ្រាន់តែធុញទ្រាន់នឹងវា។ ហើយខ្ញុំតូចជាងបុរសម្នាក់នេះ ដែលសន្មត់ថាដូចឪពុកខ្ញុំនោះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំដើរទៅរកគាត់ ហើយយកម្រាមដៃដាក់មុខគាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំវាយនាងទៀត។" ឃើញទេ? ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើ អ្វីមួយចាប់ផ្ដើមកើតឡើង។ ដៃខ្ញុំចាប់ផ្ដើមញ័រ ហើយខ្ញុំមានសាច់ដុំ ធំៗធំៗ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញសាច់ដុំបែបនេះទេ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែចាប់កអាវបុរសនោះ

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំវាយនាងម្តងទៀត។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើបែបនេះ អ្នកនឹងត្រូវដោះស្រាយជាមួយខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកវាយនាងម្តងទៀត។" បុរសនោះភ័យខ្លាចខ្ញុំ ហើយទុកនាងចោល។ ខ្ញុំក៏ភ្ញាក់ឡើង។

17 មែនហើយ ដេកនៅទីនោះ មួយភ្លែត ព្រោះ ការបកស្រាយនៃការនោះនឹងមក។ នោះគឺជាការពិតណាស់ ស្រ្តីដែលនិយាយក្នុងន័យធៀប គឺជាក្រុមជំនុំ ដែលទុកដូចជាម្តាយ។ ឳពុកគឺជានិកាយលើនាង ដែលត្រួតត្រាលើក្រុមជំនុំ ដូចជាស្វាមីត្រួត្រាលើប្រពន្ធ។ ហើយវាជានិកាយទាំងនេះដែលវាយលុកក្រុមជំនុំនោះ ហើយក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យនាងឈរបែបនោះដែរ។ គ្រាន់តែថា រាល់ពេលដែលនាងព្យាយាមក្រោកឡើង ឬធ្វើអ្វីមួយ ពួកគេ ប្រជាជននៅទីនោះ និកាយនឹងវាយប្រហារនាង។ ហើយវាគ្រាន់តែមានន័យថាដាក់—សាច់ដុំជំនឿខ្លះចេញនៅទីនេះ ដើម្បីបន្តបោះដៃរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា "អ្នកកំពុងដោះស្រាយជាមួយខ្ញុំ។ ឃើញទេ?" ដោយហេតុថា មានមនុស្សមួយចំនួននៅទីនោះ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ ហើយនោះវាមិនអីទេ។ អំពី...

18 យើងបានឡើងប្រហែលពីរម៉ោង ឬបី ខ្ញុំស្មាន។ ហើយកូនស្រីរបស់ខ្ញុំម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺរេបេកានៅទីនោះនាងធ្វើការនៅមន្ទីរពេទ្យ មេតូឌីស្ទក្នុងល្វីសស្វីល។ អូ ទម្រង់នៃការបណ្តុះបណ្តាលគិលានុបដ្ឋាកស្ម័គ្រចិត្តនោះ។ វាជា "អ្នកកាត់ស្ករគ្រាប់" ពួកគេហៅអញ្ចឹង ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ហើយនាងគឺ នាង...គេហៅនាងឲ្យមកនៅព្រឹកនោះ ហើយនោះជាអ្វីដែលនាំឲ្យខ្ញុំក្រោកឡើង។ ហើយវាជាពេលព្រលឹម ហើយនាង ជាមួយនឹងមិត្តរួមការងារសាលាតូចៗផ្សេងទៀតនៅទីនេះ—ពួកគេធ្វើការនៅទីនោះជាមួយគ្នា ហើយនឹងនាំពួកគេទៅ ល្វីសស្វីល។ ពួកគេត្រូវតែនៅទីនោះនៅម៉ោងដប់។ ហើយប្រពន្ធឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជានាងមិនអាចចូលក្នុងបន្ទប់គេង។ ខ្ញុំបានចាក់សោវា។

19 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានរឿងជាច្រើនដែលកើតឡើងក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលមានរឿងបែបនេះទេ។ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងអន្លង់មួយ។ ខ្ញុំមិនដឹងការបកស្រាយយ៉ាងម៉េចទេ។ ខ្ញុំមិនដែលមានអ្វីដូចវានៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែចំពោះមុខខ្ញុំ វាហាក់បីដូចជាខ្ញុំបានដឹងថាវាជានិមិត្ត ហើយខ្ញុំក៏ស្ថិតនៅក្នុងនិមិត្ត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ យ៉ូសែប។ ដែល ពេលនោះគាត់មិននៅក្នុងបន្ទប់ទេ។ ប៉ុន្តែដូចដែលវាបានវាយប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយយ៉ូសែប។

20 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំងើយឡើង។ ហើយវត្ថុរូបរាងដូចពីរ៉ាមីតដែលឈរនៅមុខខ្ញុំ គឺជាសត្វស្លាបតូចៗដែលមានប្រវែងកន្លះអ៊ីញ។ ហើយពួកគេ នៅលើកំពូល នៅលើអវយវៈ មានមួយ...អាចនិយាយបានថា បី ឬបួន។ បន្ទាប់មក អវយវៈបន្ទាប់ អាចមានប្រាំបីឬដប់។ ហើយចុះនៅខាងក្រោម មានដប់ប្រាំឬម្ភៃ។

21 ហើយពួកគេជាអ្នកចម្បាំងតូចដោយសាររោមរបស់ពួកគេត្រូវបានគេវាយ ហើយមើលទៅហាក់ដូចជាពួកគេកំពុងព្យាយាមនិយាយជាមួយខ្ញុំ ដោយនិយាយអ្វីមួយ។ ហើយខ្ញុំនៅភាគខាងលិច ហាក់ដូចជានៅក្បែរ តុកសុនរដ្ឋ អារីហ្សូណា។ ហើយសត្វបក្សីកំពុងមើលទៅខាងកើត។ ហើយខ្ញុំបានស្តាប់យ៉ាងជិត។ កំពុងព្យាយាមនិយាយ មើលទៅដូចជាពួកគេកំពុងព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំអ្វីមួយ។ ហើយពួកគេមានរោមតិចតួច ត្រូវបានគេវាយដំ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ពួកគេមានស្នាមរបួសក្នុងការប្រយុទ្ធយ៉ាងល្អ។ រំពេចនោះ សត្វស្លាបមួយចាប់ផ្តើមយកកន្លែងសត្វមួយទៀតលោត*បែបនោះ*។ ហើយពួកវា សត្វស្លាបតូចៗបានចាកចេញយ៉ាងលឿន ដោយហោះទៅទិសខាងកើត។

22 ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើ នោះមានបក្សីធំមួយ កាន់តែដូចសត្វព្រាបដែលមានស្លាបចង្អុលបាន។ និង—និង—ហើយពួកវាមកជាហ្វូងមួយ ហើយហើរយ៉ាងលឿន លឿនជាងសត្វបក្សីតូចៗនោះ ហោះទៅខាងកើតទៅមុខទៀត។

23 ហើយខ្ញុំនៅតែនៅក្នុង...មនសិការទាំងពីររួមគ្នា ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនៅកន្លែងផ្សេង។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ឥឡូវនេះ នេះជានិមិត្ត ហើយខ្ញុំត្រូវតែរៀនពីអត្ថន័យនេះ។"

24 ហើយមិនលើសពីក្រុមទីពីរនៃសត្វស្លាបដែលមកដល់ទេ ខ្ញុំបានសម្លឹងទៅទិសខាងលិច។ ហើយមើលទៅក្នុងទម្រង់ជាពីរ៉ាមីត ដូចជាពីរនៅសងខាង ដែលមានមួយនៅខាងលើ មកពីទេវតាដ៏អស្ចារ្យបំផុតទាំងប្រាំដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ល្បឿនដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ ខ្ញុំមិនដែលឃើញទេ។ ក្បាលរបស់ពួកគេត្រឡប់ក្រោយ និងស្លាបចង្អុលរបស់ពួកគេ គ្រាន់តែហោះហើរយ៉ាងលឿន! ហើយអំណាចនៃព្រះដ៏មានគ្រប់ចេស្តាបានវាយប្រហារខ្ញុំ តាមរបៀបនេះ រហូតដល់វាលើកខ្ញុំពីដី រហូតដល់ដី ឡើងទៅលើ។

ខ្ញុំអាចឮយ៉ូសែបនៅតែនិយាយ។

25 ហើយសំឡេងដូចជាការបំបែករបាំង សំឡេង—សំឡេងគ្រហឹមមួយ បានស្ងាត់ទៅ ទិសខាងត្បូង។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានលើក...ហើយមានល្បឿនដ៏អស្ចារ្យនៃទេវតា! ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចឃើញពួកគេឥឡូវនេះ ឃើញដូចជា—ខណៈដែលពួកគេកំពុងមក ក្នុងរូបរាង*បែបនោះ* គ្រាន់តែវាយមកលើខ្ញុំ។

26 ឥឡូវនេះ មិនមែនសុបិនទេ។ អត់ទេ។ ខ្ញុំនៅទីនោះ ភ្ញាក់ឡើងដូចខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ?

27 ប៉ុន្តែនៅទីនេះវាបានមក។ ហើយពួកគេពិតជាលឿនមែនទែន រហូតដល់ខ្ញុំគិតថាវាលើកឡើង... ខ្ញុំបានលឺមានការផ្ទុះ ដូចជា ឬដូចជាការផ្ទុះដែលចេញមក ដូចជារបាំងសំឡេង។ ហើយនៅពេលដែលវាបានកើតឡើង ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ នេះមានន័យថាខ្ញុំកំពុងត្រូវបានសម្លាប់ ឃើញទេ នៅក្នុងការផ្ទុះនៃប្រភេទមួយចំនួន។" ហើយ—ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខណៈពេលដែលខ្ញុំគិតអំពីរឿងទាំងនោះ ខ្ញុំបានគិតថា "អត់ទេ វានឹងមិនដូច្នោះទេ។ ពីព្រោះប្រសិនបើវាជាការផ្ទុះ វានឹងមានយ៉ូសែប ផងដែរ។ ព្រោះនៅទីនោះ គាត់នៅតែនិយាយ គិតថាខ្ញុំនៅទីនោះ។ ខ្ញុំអាចស្តាប់គាត់បាន។ វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។"

28 ឥឡូវនេះ ទាំងអស់នេះនៅតែស្ថិតក្នុងការមើលឃើញ។ វាមិនមែន...ឃើញទេ? វាស្ថិតនៅក្នុងនិមិត្ត។

29 ហើយបន្ទាប់មក ទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយ ដូចដែលខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំបានទៅ...ពួកគេនៅជុំវិញខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញពួកគេទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបានគេនាំចូលទៅក្នុងក្រុមតារានិករនៃពីរ៉ាមីតនៃពួកគេ នៅខាងក្នុងក្រុមតារានិករនេះ—នៃទេវតាទាំងប្រាំ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ឥឡូវនេះ ទេវតាដែលស្លាប់នឹងមានតែមួយ។ ប្រាំនឹងជាព្រះគុណ។" ខ្ញុំបានគិតបែបនោះ។ ខ្ញុំគិត "អូ! វាជា—វាមកជាមួយសាររបស់ខ្ញុំ។ នោះជាចំណុចកំពូលទីពីររបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេមកដើម្បីនាំមកឱ្យខ្ញុំនូវសារពីព្រះអម្ចាស់។" ហើយខ្ញុំបានស្រែកដោយអស់ពីកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន "ឱព្រះយេស៊ូវអើយ តើទ្រង់នឹងឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី?" ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើបែបនោះ វាគ្រាន់តែ—រសាត់ឆ្ងាយពីខ្ញុំ។

30 ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ស្រួលខ្លួន តាំងពីពេលនោះមក។ ឃើញទេ? ម្សិលមិញ ខ្ញុំត្រូវនៅផ្ទះ ស្ទើរតែមួយថ្ងៃពេញ មានអារម្មណ៍គិតពីខ្លួនឯង។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើឲ្យចិត្តខ្ញុំស្ងប់ទេ។ ហើយអំណាចនិងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់! ខ្ញុំ

ស្ពឹកទាំងស្រុង ពេលវាចាកចេញពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជូតដៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ខ្ញុំមិនអាចដកដង្ហើមរបស់ខ្ញុំបានទេ។" ហើយខ្ញុំបានដើរជុំវិញ និងឆ្លងកាត់កម្រាលឥដ្ឋ ហើយត្រលប់មកវិញ។ ខ្ញុំគិតថា "តើវាមានន័យយ៉ាងណាព្រះអម្ចាស់? តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?" បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឈប់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រ ះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់...ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។ ហេតុអ្វី? វាជាអ្វីហ្នឹង? ចូរធ្វើឲ្យគេដឹងផងព្រះអម្ចាស់។" មែនហើយ នៅពេលដែល...

31 ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា "អំណាចនៃព្រះអម្ចាស់។" មិនមានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកមានអារម្មណ៍នៅទីនេះទេ នៅក្នុងពរជ័យ។ នោះជាពរជ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នេះជាពិសិដ្ឋ! អូ! វា—វាលើសពីអ្វីដែលមនុស្សអាចស្រមៃបាន។ ឃើញទេ? ហើយវា—ហើយវារំខានខ្ញុំ មែនទែន។ វាមិនមែន...វាមិនមែនជាពរជ័យទេ។ វាជាការរំខាន។ អ្នកមានបញ្ហា។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន...

32 ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកបានតែវិធីមួយចំនួនដែលខ្ញុំអាចប្រាប់ប្រជាជនថានោះជាអ្វី ឬវាជាអ្វី...តើវាមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា! វាមិនមែនគ្រាន់តែចង់អង្គុយនៅទីនេះចង់រីករាយនោះទេ។ វាជា—វាជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបារម្ភ...វាហួសពីការភ័យខ្លាច។ វាហួសពីការភ័យខ្លាច។ វាជាការគោរពដ៏បរិសុទ្ធ។ នៃ...ខ្ញុំ...មិនមានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ។ សូម្បីតែ រហូតដល់ ខ្នងទាំងមូលរបស់ខ្ញុំ ប្រែឡើងចុះឆ្អឹងខ្នងរបស់ខ្ញុំ តាមរយៈម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំ ឡើងចុះលើជើង និងម្រាមជើងរបស់ខ្ញុំរូបខ្ញុំទាំងមូលគ្រាន់តែស្ពឹក ឃើញទេ ដូចអ្នក—អ្នកបានចេញទៅក្រៅពិភពលោកនៅកន្លែងណាមួយ។ និង—ហើយវាបានចាកចេញពីខ្ញុំបន្តិចម្តងៗ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់—ព្រះអម្ចាស់ "តើព្រះអង្គនឹងអនុញ្ញាតឲ្យទូលបង្គំដឹងឬទេ?"

33 ខ្ញុំគិតថា កម្លាំងជិតបំផុតដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក គឺនៅពេលដែលខ្ញុំនៅហ្សូរិចប្រទេសស្វីស នៅពេលនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បង្ហាញខ្ញុំថា ឥន្ទ្រីអាល្លឺម៉ង់កំពុងមើលអ្នកជិះសេះអង់គ្លេសនោះចុះមកកាត់ទ្វីបអាហ្វ្រិក។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្រប់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ។"

34 ហើយខ្ញុំបានស្រែកអង្វរព្រះអម្ចាស់ឲ្យជួយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់ផ្តល់ការបកស្រាយឱ្យខ្ញុំ ដោយសារតែខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើវាមានន័យអ្វី—ប្រសិនបើ

មានន័យថាខ្ញុំទៅឆ្ងាយ ខ្ញុំនឹងត្រូវគេសម្លាប់។ ហើយប្រសិនបើវាមែន ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីជាមួយក្រុមគ្រួសារអំពីវាទេ។ ដល់ពេលខ្ញុំទៅផ្ទះ ហេតុអ្វី ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវាមានន័យអ្វី គឺខ្ញុំមិនចង់ប្រាប់ក្រុមគ្រួសារ មិនចង់ឱ្យពួកគេដឹងអ្វីអំពីវាទេ។ សូមឲ្យវាសម្រេចបាន ហើយនោះ—នោះនឹងមិនអីទេ។

35 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយសូមជួយទូលបង្គំផង។ ខ្ញុំមិនចង់ប្រាប់គ្រួសារទេ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើទ្រង់ជា...នេះជាការហៅទៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងទៅ។" អ្នកឃើញទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...ហើយអ្នកដឹងទេ អ្នក...

36 អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនគិតពីអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនៅក្នុងនិមិត្ត តើការនិមិត្តបាននិយាយអ្វី?"

37 ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចគិតរឿងបែបនេះបានទេ។ អ្នក...ខ្ញុំមិនអាចទេ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយខ្ញុំបានគិត...ខ្ញុំគ្រាន់តែមានបញ្ហា តូចចិត្ត។ អ្នកមិនដឹងពីរបៀបគិតទេ។ អ្នកមិនអាចគិតបានទេ។

38 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើនោះមានន័យថា—ថាការផ្ទុះមួយនោះនឹងមកយកខ្ញុំ អញ្ចឹងប្រាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីទាំងអស់អំពីវាទេ។ សូមឲ្យសិរី ល្អនិងឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់មកលើទូលបង្គំម្តងទៀត ហើយលើកទូលបង្គំឡើងវិញ។ ឬសូមឱ្យសិរីល្អរបស់ទ្រង់មកលើខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងដឹងថាវាមានន័យ—វាមានន័យអ្វី ដូច្នេះហើយខ្ញុំអាចរក្សាទុកវាដោយខ្លួនឯងបាន។" ហើយគ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។

39 ដូច្នេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអង្គអើយ ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងបញ្ជូនអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ សម្រាប់បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ សូមអោយអំណាចរបស់ទ្រង់មកម្តងទៀត។" ដូចជានាំខ្ញុំចេញពីបន្ទប់!

40 ទោះបីជា ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានដឹងខ្លួន ដោយមានគម្ពីរនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកឃើញទេ ហើយសូមឱ្យព្រះជួយខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើ ទ្រង់—ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វីមួយនៅក្នុងបទគម្ពីរ ដែលទាក់ទងនឹងវា នៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "តើនោះអាចជាការពិតទេ? តើខ្ញុំធ្វើវាដោយរបៀបណា?" ហើយ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចពន្យល់រឿងទាំងនេះបានទេ។ មនុស្សអើយ វាលើសពីអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។ ឃើញទេ?

41 ប្រពន្ធខ្ញុំជាស្ត្រីដ៏ចម្លែកម្នាក់ ក្នុងចំណោមមនុស្សល្អបំផុតក្នុងលោក។ ប៉ុន្តែបន្តិចទៀត ខ្ញុំមិនបាននិយាយអ្វីអំពីវាទេ។ ខ្ញុំបានទៅខាងមុខ។ នាងដឹងថាមានរឿងមួយបានកើតឡើង។ ដូច្នេះពេលខ្ញុំប្រាប់នាង នាងបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ប៊ីល ខ្ញុំឃើញអ្នកនិងឮអ្នកនៅក្នុងរឿងជាច្រើននោះ។" បានបន្តថា "អ្នកដឹងថាខ្ញុំជឿអ្នកអស់ពីចិត្ត" នាងបាននិយាយថា។ នាងបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែវាពិតជាមានអ្វីមួយ។"

42 វាហាក់ដូចជា គ្រាន់តែអង្រួនខ្ញុំ ការផ្ទុះ និងការចូលមកយ៉ាងលឿននៃទេវតាទាំងនោះ ប្រាំនាក់នៃពួកគេរួមគ្នា នៅក្នុង—ក្រុមតារានិករនៃពួកគេ។ វាហាក់ដូចជាដូចជា—ដូចជាខ្ញុំមានពីរ៉ាមីតដែលគួរនៅទីនេះ ឃើញទេ ពួកគេមើលទៅ ដំបូងពួកគេមើលទៅដូចជាប្រភេទមួយ...ពីចម្ងាយពួកគេមើលទៅដូចសត្វព្រាប។ ហើយពួកគេបាននៅក្នុង—មកពីផ្លូវ*នេះ*។ ហើយពួកគេ មើលទៅដូចជា មួយ ពីរ បី បួន ហើយបន្ទាប់មកមួយនៅខាងស្តាំនៅលើកំពូល ឃើញទេ ធ្វើឱ្យមានប្រាំ។ ហើយពួកគេមកជាមួយល្បឿនបែបនេះ! គ្មានអ្វីទេ គ្មានយន្តហោះ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចប្រៀបធៀបជាមួយ*វានោះ*បានទេ។

43 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែអាចមើលឃើញពួកគេ ហើយក្បាលរបស់ពួកគេដូចជាបែរទៅម្ខាង។ ស្លាបទាំងនោះបែរទៅក្រោយ ពាសដែក ពេញ ហើយមកទីនេះ "វ៉េវ!" ដូច*នោះ*។ គ្រាន់តែចុះមកភ្លាម ហើយនាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងពីរ៉ាមីតនៃក្រុមតារានិករនេះ។ ខ្ញុំឃើញខ្ញុំចុះពីលើដី។ ខ្ញុំបានគិតប្រហែលជា...ខ្ញុំបានឮ ផ្លូវនៅចម្ងាយគ្រហឹមនោះ "អូហូ!" ដូចជា—យន្ត—យន្តហោះនៅពេលវាឆ្លងកាត់របាំងសំឡេងអ្នកធ្លាប់ឮវាកើតឡើងដូចនោះ ដូចជាសំឡេងគ្រហឹមពីចម្ងាយ។

44 ខ្ញុំគិត "នេះអាចមានន័យថាឥឡូវនេះ នៅពេលដែលការមើលឃើញនេះចាកចេញពីខ្ញុំ ថាខ្ញុំនឹងត្រូវស្លាប់ដោយការផ្ទុះ ឬអ្វីមួយ។" ខ្ញុំគិត "ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើង។ ខ្ញុំ...ពួកគេ ពួកគេនៅទីនេះ កន្លែងណាមួយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅក្នុងនេះ ពីរ៉ាមីតនៃទេវតានៅទីនេះ។ បុ៉ន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់កំពុងយាងមកយកខ្ញុំទៅផ្ទះ។"

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮយ៉ូសែបចុះមកទីនោះថា "ប៉ា?"

បានគិតថា "អត់ទេ ប្រសិនបើនោះជាវា វានឹងយកគាត់ ផងដែរ។"

45 បន្ទាប់មកមានអ្វីមួយបាននិយាយថា "អ្នក..." សូមចាំថា ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំ មើលសារដែលខ្ញុំតែងតែទន្ទឹងរង់ចាំ អ្វីមួយ។

46 ហើយការនិមិត្តនោះ ថ្ងៃមុន អ្នកដឹងទេ ដូចខ្ញុំបានមកទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ដោយប្រាប់ខ្ញុំអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង របៀបដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយពីព្រះអាទិត្យមកកន្លែងនេះ។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះសូមចាំថា កំពូលទីពីរមិនទាន់មកដល់ទេ។"

ខ្ញុំគិតថា "វានឹងមានសារ។"

47 ចងចាំសាររបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ? ការបើកសិលាចារឹកនោះ ជាកន្លែងដែលសំឡេង និងត្រាទាំងប្រាំពីរនោះ ដែលមិនបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ចាំទេ? ហើយវាបាននាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងពីរ៉ាមីតនោះ។

48 ហើយជូនៀ ជេកសុន ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ ក្តីសុបិន្តដែលអ្នកផ្តល់ឱ្យខ្ញុំមិនយូរប៉ុន្មានទេនោះ។ ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់វានៅព្រឹកនេះទេ។ អ្នកដូច្នេះ...ព្រះពិតជាឥតខ្ចោះណាស់។ ហើយសូមទោសដែលមិនបានផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការបកស្រាយ។ ព្រោះ ខ្ញុំឃើញមានអ្វីមួយធ្វើការ។

រឿងដដែល ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានដឹងរឿងនោះ។

ហើយបងស្រី ខូលីនក៏ដូចគ្នាដែរ។ ឃើញទេ?

ហើយប្រាំមួយនាក់ដែលនាំផ្លូវត្រង់ទៅកាន់រឿងដដែល។

49 ហើយបន្ទាប់មក និមិត្តដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាកាលពីឆ្នាំមុន វាបានកើតឡើងកាលពីថ្ងៃមុន។ ឃើញទេ? នោះនឹងកើតឡើង។

50 ហើយនៅទីនោះ វាជាការដាក់ត្រឹមត្រូវ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលដាក់នៅទីនោះ។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលមានចលនា។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ព្រះទ្រង់ជួយខ្ញុំ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

51 ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ យើងមាន—យើងគ្រាន់តែជាមនុស្សដែលរមែងស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ ហើយយើងឈរនៅព្រឹកនេះ។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ...ទ្រង់បានចាត់ទូលបង្គំឲ្យដឹកនាំហ្វូងតូចនេះ និងក្រុមជំនុំនេះ។ ហើយទូលបង្គំនៅចុងបញ្ចប់របស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំមិនដឹងថាផ្លូវណា ទៅណា មកណាទេ។ ប៉ុន្តែ

ទូលបង្គំដឹងរឿងមួយនេះ ដែល ទ្រង់បាននិយាយថា ទ្រង់នឹងធ្វើ "អ្វីគ្រប់យ៉ាងកើតឡើងដើម្បីសេចក្តីល្អសម្រាប់ពួកអ្នកដែល" ស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយត្រូវបានហៅតាមគោលបំណងរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គថា ព្រះហស្តនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំរបស់ព្រះអង្គនឹងមកសណ្ឋិតលើយើង។

52 យើងពិតជាដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ។ ហើយយើងដឹងថាទ្រង់មិនមែនជាអ្នកដែលរស់នៅក្នុងថ្ងៃកន្លងទៅនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅសព្វថ្ងៃ។ ទ្រង់តែងតែជាព្រះ។ ទ្រង់ជាព្រះជានិច្ច។ ទ្រង់គឺជាព្រះមុនមានពេលវេលា ហើយទ្រង់នឹងក្លាយជាព្រះនៅពេលដែលបាត់ពេលវេលាទៀត។ ទ្រង់នឹងនៅតែជាព្រះ។

53 ហើយយើងខ្ញុំនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់។ យើងគ្រាន់តែជាដីឥដ្ឋ ហើយទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត ជាជាងស្មូន។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ចូររៀបចំជីវិតរបស់យើងតាមរបៀបដែលល្អបំផុតដើម្បីគោរពដល់ទ្រង់។ សូមទ្រង់ប្រទានមក ព្រះបិតា។ យើងគ្រាន់តែនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។

54 យើងគ្មានវិធីនាំខ្លួនយើងមកទីនេះទេ ឬក៏មិនដឹងថាយើងត្រូវចេញដោយរបៀបណាដែរ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់យើង ហើយព្រះអង្គបាន... យើងប្រគល់ជីវិតរបស់យើងត្រឡប់ទៅទ្រង់វិញ ហើយដូច្នេះ ទ្រង់បានប្រទានដល់យើង ជាថ្នូរនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ជំនឿរបស់យើងនៅក្នុងដង្ហើមចេញចូលរបស់យើង។ ហើយយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ចំពោះការនេះ ពីព្រោះយើងដឹងថាថ្ងៃណាមួយយើងនឹងឃើញទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងនឹងមើលទៅលើទ្រង់។ ហើយយើងចង់ឮពាក្យទាំងនោះ "ធ្វើបានល្អ អ្នកបំរើដ៏ល្អ និងស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំ។ សូមចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកតាំងពីមុនកំណើតនៃលោកិយ។" ដល់ពេលនោះ ព្រះអង្គអើយ កាលណាយើងរាល់គ្នាបានជួបហើយ សូមនាំយើងខ្ញុំមក។

យើងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយយើងសូមការអភ័យទោសពីអំពើបាបរបស់យើង។

55 ព្រ ះអម្ចាស់អើយ ការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ គឺហួសពេកសម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំគ្រាន់តែដឹងថាពួកគេមក។ ហើយទូលបង្គំអាចនិយាយបានតែអ្វីដែលទូលបង្គំបានឃើញ និងអ្វី

ដែលវាត្រូវបានគេនិយាយ។ ហើយពេលខ្លះវាធ្វើឱ្យទូលបង្គំភ័យខ្លាច ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំឆ្ងល់ថាតើត្រូវធ្វើអ្វី។

56 បន្ទាប់មក ទូលបង្គំយកព្រះគម្ពីរមកអាននៅទីនោះថា តើអេសាយត្រូវមានអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅថ្ងៃនោះក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញទេវតាទាំងនោះ ស្លាបនៅលើជើងរបស់ពួកគេ។ មិននឹកស្មានថាគាត់ស្រែកថា "វេទនាដល់ខ្ញុំ! ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់។"

57 ពេលនោះ ហោរាបានស្រែកឡើងថាៈ បន្ទាប់ពីគាត់បានសម្អាតក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធហើយ ពេលទេវតាយកអណ្តាតភ្លើងមកដាក់លើបបូរមាត់ ក្រោយពីគាត់សារភាពថា គាត់ជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយរស់នៅជាមួយនឹងមនុស្សមិនស្អាត។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់គឺជាហោរា។ ទេវតាយកអណ្តាតភ្លើងដាក់លើបបូរមាត់ ហើយធ្វើឲ្យគាត់ស្អាត រួចមានប្រសាសន៍ថា "ឥឡូវនេះទៅចុះហើយទាយ។"

ព្រះជាអម្ចាស់ អេសាយបានស្រែកឡើងថា "នេះជាខ្ញុំព្រះអម្ចាស់។ សូមបញ្ជូនខ្ញុំ។"

58 នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកណានឹងទៅសម្រាប់យើង?" សម្រាប់ជំនាន់មនុស្សអាក្រក់ និងផិតក្បត់នោះ!

59 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអោយវាកើតឡើងម្តងទៀត។ សូមអោយវាមកម្តងទៀត ឱព្រះអម្ចាស់អើយ។ បញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយនឹងភ្លើងដែលសំអាត។ ទូលបង្គំសារភាពថា ទូលបង្គំជាមនុស្សមិនស្អាត ហើយរស់នៅក្នុងផែនដីនេះជាមួយនឹងមនុស្សមិនស្អាត។ ហើយយើងខ្ញុំជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធនៅចំពោះព្រ ះភ័ក្ត្រព្រះអង្គម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ អូ សូមបញ្ជូនអំណាចនៃការសម្អាត គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមសម្អាតយើងខ្ញុំ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

60 ហើយបន្ទាប់មកមានបន្ទូល ព្រះអម្ចាស់អើយ។ អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់កំពុងស្តាប់។ ទូលបង្គំចង់បានឮសំឡេងនោះ។ ទូលបង្គំជារបស់ទ្រង់។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រើទូលបង្គំ តាមដែលទ្រង់ឃើញថាសម ខណៈពេលដែលទូលបង្គំដាក់ខ្លួននៅលើអាសនៈរបស់ទ្រង់។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសម្អាតទូលបង្គំផង ព្រះអម្ចាស់ ហើយចាក់ប្រេងហើយបញ្ជូនទៅ ព្រ ះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់ចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទៅ បើនេះជាម៉ោងហើយដល់ពេលហើយ។

61 ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំមិនដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំគ្រាន់តែដឹងថាទូលបង្គំបានឃើញទេវតាទាំងនោះ។ ហើយទ្រង់ជ្រាបរឿងទាំងនោះពិតប្រាកដជាសេចក្ដីពិត។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ "វេទនាដល់ទូលបង្គំ" ដូច្នេះសូមជួយខ្ញុំ។

62 ហើយឥឡូវនេះសូមប្រទានពរដល់ប្រជាជននេះ។ ហើយយើងនៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ គឺមុនថ្ងៃនៃការប្រារព្ធពិធីនៃការប្រសូតនៃព្រះអម្ចាស់នៃយើងនេះ។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយយើង។

63 ហើយព្រឹកនេះ អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ប្អូនប្រុស នេវីលរបស់យើង មានអារម្មណ៍ថាប្រហែលវាជាពេលដែលគាត់គួរតែសម្រាកមួយភ្លែត ហើយប្រហែលជាខ្ញុំគួរតែនិយាយ។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយទូលបង្គំឥឡូវនេះ។

64 មានអ្នកដែលនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ និងពួកយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការទ្រង់។ ដូច្នេះ យើងអធិស្ឋានឥឡូវនេះ សូមឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់យើង ពេលយើងអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយរំពឹងគិតមួយរយៈ។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់យាងមកសណ្ឋិតលើយើងខ្ញុំព្រ ះអម្ចាស់អើយ។ ហើយសម្អាតយើង ហើយដុតយើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយរាជ្យសារនៃព្រះ ស្រស់ចេញពីអាសនៈ ដើម្បីអង្រួនពិភពលោកដែលស្លាប់ មុនការចូលមកដល់នៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ព្រះរាជបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ អាម៉ែន។

65 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកចំពោះបទគម្ពីរមួយចំនួននៅទីនេះ និងកំណត់ចំណាំមួយចំនួន ដែលខ្ញុំបានកត់ចុះ។

66 ហើយខ្ញុំជឿថា ដុក ឬប៊ីលី ឬម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំថា ដែលចង់ឱ្យចេញឆាប់បន្តិច ដោយសារមានក្មេងៗ។ ពួកគេបានទទួលអំណោយខ្លះសម្រាប់វា។

67 ប្អូនៗដែលទើបតែចេញពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យ អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែនៅជុំវិញ ចាំបន្តិច។ អ្វីដែលយើងនិយាយពីនេះប្រហែលជាជ្រៅបន្តិចសម្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នក—ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែអង្គុយស្ងៀមជាមួយម៉ាក់និងប៉ា ពីរបីនាទី។ ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយពួកគេ។

68 ឥឡូវនេះនៅក្នុងទំនុកតម្កើង ទំនុកតម្កើងទី ៨៩ ខ្ញុំចង់អានមួយខ ឬពីរខនៃទំនុកទី៨៩។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមអានខទី៥០ ទី៥១ និងទី៥២ នៃទំនុកតម្កើងលេខ៨៩។

69 ឥឡូវនេះ តើអ្នកអាចស្តាប់ឮទេអ្នកនៅពីក្រោយខ្នងទាំងអស់គ្នា? បើអាច សូមលើកដៃឡើង។ ដូច្នេះខ្ញុំ...ដែលជា...តើមេក្រូទាំងអស់នេះដំណើរការទេ? [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ។"—អេដ។] មួយ*នេះ*ល្អជាងឬមួយ*នេះ*? មួយ*នេះ*? មួយ*នេះ*? ["ទាំងពីរនៅខាងនោះនៅដំណើរការ។"] ខាង*នេះ* ទាំងពីរខាងហ្នឹង? ["មួយ*នេះ* មួយ*នេះ* និងមួយ*នេះ*។"] មិនអីទេ។

70 ខ្ញុំមិនដឹងថាគេថតរឿងនេះឬអត់ទេ។ វាគ្រាន់តែជាព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលមិននឹកស្មានដល់នៅព្រឹកនេះ។

71 តែកុំភ្លេចណា មានមិត្តទាំងអស់គ្នា។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាកដ ថា បានព្យាយាមចូលរួមការប្រជុំនៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់។

72 ពួកគេនឹងឲ្យក្រុមជំនុំបញ្ចប់នៅទីនេះឆាប់ៗនេះ តាមខ្ញុំគិត។ ហើយខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញសម្រាប់ការនោះ ហើយផ្សាយត្រាទាំងប្រាំពីរនោះ បើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ចេញពីបទគម្ពីរនៅទីនេះ។

73 នៅក្នុងសៀវភៅទំនុកតម្កើង ជំពូកទី ៨៩ ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងខទី៥០។ សូមស្តាប់ការអានព្រះបន្ទូលឥឡូវនេះ។

> *ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់នឹកចាំពីសេចក្ដីដែល គេត្មះតិះដៀលដល់ពួកអ្នកបំរើទ្រង់ ហើយពីទូលបង្គំទ្រាំរងសេចក្ដីដំនៀលរបស់បណ្ដាជន ទាំងឡាយនៅក្នុងទ្រូងផង*
>
> *ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ពួកខ្មាំងបានយកសេចក្ដីដំនៀលនោះឯង មកត្មះតិះដៀលដល់ទូលបង្គំដែរ គឺគេបានត្មះតិះដៀលដល់អស់ទាំងជំហាននៃអ្នក ដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងឲ្យ។*
>
> *សូមឲ្យព្រះយេហូវ៉ាបានប្រកបដោយព្រះពរ នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន ហើយអាម៉ែន។*

74 ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកមួយភ្លែត... ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកគូសចំណាំការនោះ ជាមុនសិន ហើយអានវាម្តងហើយម្តងទៀត ពិតជាល្អ។ ប្រហែលទ្រាំអានវាម្តងទៀតឥឡូវនេះ។ ស្តាប់ឲ្យជិត។ ឃើញទេ?

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់នឹកចាំពីសេចក្តីដែល គេត្មះតិះដៀលដល់ពួកអ្នកបំរើទ្រង់ ហើយពីទូលបង្គំទ្រាំរងសេចក្តីដំនៀលរបស់បណ្តាជន ទាំងឡាយនៅក្នុងទ្រូងផង

ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ពួកខ្មាំងបានយកសេចក្តីដំនៀលនោះឯង មកត្មះតិះដៀលដល់ទូលបង្គំដែរ គឺគេបានត្មះតិះដៀលដល់អស់ទាំងជំហាននៃអ្នក ដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងឲ្យ។

សូមឲ្យព្រះយេហូវ៉ាបានប្រកបដោយព្រះពរ នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន ហើយអាម៉ែន។

75 ចូរសិក្សាវាឲ្យជិត ដូចដែលដាវីឌបាននិយាយ។ ខ្ញុំចង់ប្រើសម្រាប់អត្ថបទ...វាចម្លែកណាស់ប្រសិនបើអត្ថបទគ្រីស្មាសម្តងទៀត ប៉ុន្តែ ដូចដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុននៅលើអត្ថបទដ៏ចម្លែកមួយ។ ខ្ញុំភ្លេចពីអត្ថបទអ្វីហើយឥឡូវនេះ។ វាគឺជា...[បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "*ពិភពលោកដួលរលំ។*"—អេដ។] អត់ទោសតើអ្វី? ["*ពិភពលោកដួលរលំ។*"] ការដួលរលំ៖ *ពិភពលោកដួលរលំ។*

76 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ប្រើសម្រាប់អត្ថបទមួយ ថ្ងៃអាទិត្យនេះ៖ *ពាក្យតិះដៀលព្រោះហេតុនៃព្រះបន្ទូល។* ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយវាម្តងទៀត ពិតជាល្អណាស់។ នេះគឺ...*ពាក្យតិះដៀលព្រោះហេតុនៃព្រះបន្ទូល។*

77 ព្រះមានពេលវេលា និងហេតុផលសម្រាប់ពេលនោះ ដើម្បីបំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះជ្រាបច្បាស់នូវអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ យើងមិនទេ។ យើងគ្រាន់តែត្រូវទទួលវា ដូចដែលទ្រង់ប្រទានមកយើង។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ជ្រាបហើយនឹងគ្មានអ្វីខុសចំពោះអ្វីដែលទ្រង់—ទ្រង់មានគម្រោងធ្វើ។ វាទាំងអស់ត្រូវតែកើតឡើង។ ជួនកាល ត្រូវតែមានរបស់រឹងប៉ឹង និងលំបាកដើម្បីបញ្ចេញនូវធម្មជាតិពិតនៃវត្ថុ។

78 អ្នកដឹងទេ ថាភ្លៀង កើតមកនៅលើផ្ទៃមេឃដែលមានខ្យល់បក់បោក បក់ទៅបោកមក។ ហើយបើយើងមិនមានភ្លៀងទេ យើងក៏មិនរស់ដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញថា

តើវាត្រូវការអ្វីដើម្បីនាំភ្លៀង? ផ្គរលាន់ ផ្លេកបន្ទោរ ពន្លឺ កំហឹង។ ហើយភ្លៀងធ្លាក់ចេញពីទីនោះ។

79 គ្រាប់ពូជត្រូវស្លាប់ រលួយ ខូច ស្អុយ ហើយត្រលប់ទៅជាធូលីដីវិញ ដើម្បីផ្តល់ជីវិតថ្មី។

80 វាត្រូវចំណាយពេលវាយយកមាស វិលទៅមកទៅមក ត្រឡប់មុខក្រោយៗ ហើយបុករហូតទាល់តែស្លែទាំងអស់ត្រូវយកចេញ។ មិនមែនដោយសារតែវាចាំងទេ គឺធ្វើឱ្យជាតិដែកភីរីតដែលគេស្គាល់ថាជាមាសក្លែង ចាំងដូចមាសពិត។ ប៉ុន្តែ អ្នកដាក់ទាំងពីរជាមួយគ្នា...អ្នកដាក់ឱ្យពួកគេនៅម្ខាង អ្នកស្ទើរតែមិនអាចបែងចែកប្រាប់ពួកគេបាន ប៉ុន្តែបើដាក់ពួកវាជាមួយគ្នា អ្នកអាចប្រាប់វាបាន។ ហើយអ្នកវាយត្រូវវាយរហូតទាល់តែ—គាត់ឃើញរូបភាពរបស់គាត់ឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងមាស។

81 ហើយព្រះបានកំណត់ពេលវេលា ហើយមានគោលបំណងសម្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ធ្វើ។ គ្មានអ្វីកើតឡើងដោយចៃដន្យទេចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវបានហៅតាមការហៅរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? យើងត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុន។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដំណើរការត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះទ្រង់មិនអាចកុហកបានទេ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលថានោះគឺដូច្នោះដែរ ដែលអ្វីៗមានពេលវេលា រដូវរបស់វា ហើយវាមានផ្លូវរបស់វា។ ហើយព្រះគឺនៅពីក្រោយគ្រប់សកម្មភាព។ ហើយពេលខ្លះអ្នកគិតថាអ្វីៗនឹងខុស។ វាអាស្រ័យលើយើង។ រឿងទាំងនោះគឺដាក់មកលើយើង ជាការសាកល្បង និងធ្វើឱ្យឆ្ងល់។ វាកំពុងសាកល្បង ដើម្បីមើលថាតើយើងនឹងប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះសកម្មភាពនោះ។

82 មួយរយៈមុន នៅក្នុងរដ្ឋ វីម៉ុនបងប្រុសហ្វ្រេដនិងខ្ញុំបានទៅខាងទីក្រុង ញូវយ៉ក កាត់បឹង ខេមផ្លេន ហើយយើងបានទៅដល់ខាងញូវយ៉ក។ ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅលើភ្នំដែលឡើងលើភ្នំ ហារីកេន ជាកន្លែងដែលខ្ញុំធ្លាប់បរបាញ់។ ហើយនៅទីនោះខ្ញុំចាំថានៅពេលដែលខ្ញុំវង្វេង ហើយរបៀបដែលព្រះបានដឹកនាំខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ដោយគ្រាន់តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយគត់ តាមរយៈព្យុះ។ នោះខ្ញុំនឹងស្លាប់ បាត់បង់ជីវិត ហើយប្រពន្ធខ្ញុំ និងប៊ីលលី ក៏ចុះនៅក្នុងជំរុំមួយម៉ាយពីចម្ងាយ។ ហើយខ្ញុំត្រូវបែរជុំវិញ។

83 ហើយមានព្រិលតិចតួចដែលយើងបានទាញកាត់ ដើម្បីចូលទៅក្នុងជំរំនៅដើមរដូវផ្ការីក។ ហើយខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនោះនិយាយជាមួយបងប្រុស ហ្វ្រេដ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "ចេញទៅដោយខ្លួនឯង។" ហើយខ្ញុំបានរើចេញទៅក្នុងព្រៃបន្តិច កន្លែង។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ "មានអន្ទាក់មួយសម្រាប់អ្នក។ សូមប្រយ័ត្នឥឡូវនេះ។" ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានប្រាប់ខ្ញុំពីរបៀប អ្វីទេ។ ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ហើយប្រាប់បងប្រុសហ្វ្រេដ។

84 បានទៅព្រះវិហារនៅយប់នោះក្នុងសាលប្រជុំ ប្រកាសប្រាប់ប្រជាជន។ ហើយនៅយប់បន្ទាប់វាបានកើតឡើង។ រួចឈរនៅទីនោះពេលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំដោយមានអ្នកចំអកខ្លះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "វាស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ ធ្វើជាមួយពួកគេ។ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកនិយាយនឹងកើតឡើងនៅពេលនេះ។"

85 ហ្នឹងហើយ។ កន្លែងណា អ្នកណាមិនគោរព មិនគោរពថ្វាយបង្គំ ពួកគេកំពុងតែលេងសើចចំអកនៅឯការប្រជុំ គឺជាយុវជន និងយុវនារីម្នាក់។ ហើយគាត់បានព្យាយាមបង្កើតស្នេហាជាមួយនាងនៅក្នុងអាគារ និងទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់មនុស្សគ្រប់គ្នា ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមអធិប្បាយ។ ហើយទាញក្បាលនាងមកវិញហើយឡើងលើភ្លៅរបស់នាង ហើយទាញក្បាលនាងព្យាយាមថើបនាង ហើយបន្តដូចនោះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ដោយទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍។

86 ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះគាត់...ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយពួកគេ?"

87 មានភាពស្ងប់ស្ងាត់ដ៏បរិសុទ្ធ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាស្ងប់ស្ងាត់ដូចអ្នកស្លាប់។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំត្រូវធ្វើដូចម្ដេច?"

88 បន្ទាប់មក ខ្ញុំចាំថា ប្រសិនបើវាមិនមែនជាការព្រមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ពីរថ្ងៃមុន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងអត់ទោសឱ្យអ្នក។" ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំនិយាយ។ ឃើញទេ?

89 ព្រោះ បន្ទាប់ពីទាំងអស់នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំមានកំហុស ប្រហែលមិនមែនជារឿងនោះទេ ប៉ុន្តែមានទោស។ "ហើយទោសគឺទាំងមូល។"

90 ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំអត់ទោសអោយអ្នក។" ហើយមានសាក្សីអង្គុយនៅទីនេះ នៅទីនោះ។ បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងកាត់។

91 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញហើយ ខ្ញុំជឿថារឿងទាំងអស់នេះមានអត្ថន័យ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយអំណាចចេស្តា? តើអ្នកនឹងឃើញប្រតិកម្មនៃសកម្មភាពមួយដោយរបៀបណា? អ្វីមួយដែលកើតឡើងជាទង្វើ តើអ្នកមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះទង្វើនោះ? តើអ្នកយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? តើអ្នកចង់ធ្វើអ្វី? ហើយប្រហែលជាអ្វីៗទាំងអស់នេះបានដំណើរការរហូតដល់កន្លែងដែលយើងនៅឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចនិយាយបាន។ ប៉ុន្តែតែងតែមានវិធីខ្លះ...

92 ហើយចាំថាការតិះដៀល—នៃព្រះបន្ទូលមាន...ព្រះបន្ទូលតែងតែទទួលការតិះដៀល។ គ្រប់សម័យកាល ព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះតែងតែត្រូវបានតិះដៀល។ ហើយនោះជាហេតុផលដែលវាពិបាកណាស់សម្រាប់មនុស្សដែលមិនយល់ដឹង ពីរបៀបទទួលយកពាក្យតិះដៀលនោះ។

93 តើអ្នកអាចចាំពីពួកសិស្សត្រឡប់មកវិញទេ ហើយអរសប្បាយដោយសារពួកគេគិតថាពួកគេត្រូវបានរាប់ថាសក្តិសមដើម្បីទទួលបានការតិះដៀលនៃព្រះនាមទ្រង់? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អស់អ្នកណាដែលរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលការបៀតបៀន" ការស្តីបន្ទោសនៃព្រះបន្ទូល។

94 អ្នកតែងតែត្រូវឈរលើការតិះដៀលនេះដើម្បីផ្តល់ការសាកល្បងរបស់អ្នកដើម្បីមើល។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលមករកព្រះគ្រីស្ទជាដំបូងត្រូវតែបានបង្ហាត់បង្រៀនពីកុមារ សម្រាប់គោលបំណងដែលព្រះបានតែងតាំងអ្នក។ ហើយចាំថា បើអាចនៅស្ងៀម! ចូរចាំថា ប្រសិនបើទ្រង់បានហៅអ្នកសម្រាប់រឿងនេះ គ្មានអ្វីដែលអាចរារាំងវាមិនឱ្យកើតឡើងនោះទេ។ មិនមានអារក្សគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងទារុណកម្មទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ អ្នកកើតមកក្នុងគោលបំណងមួយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចជំនួសអ្នកបានទេ។ អ្នកប្រហែលជាមានអ្នកក្លែងបន្លំ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលមកជំនួសអ្នកទេ។ ត្រូវហើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងឈ្នះ។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ មានកន្លែងដែលគ្រិស្តបរិស័ទគ្រប់រូបគួរតែឈរ ដោយដឹងថា—នោះ។ ហើយការសាកល្បងនឹងកើតឡើង ហើយហាក់ដូចជាគ្រប់មធ្យោបាយ ចំពោះអ្នក។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា ព្រះមានគោលបំណង ហើយអ្វីៗទាំងអស់នឹងដំណើរការត្រឹមត្រូវ។

95 ឥឡូវយើងហៅមកវិញ—ព្រឹត្តិការណ៍មួយចំនួននៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានបំពេញ និងអ្នកដែលបានផចខ្ទប់ព្រះបន្ទូលតាមសម័យរបស់ពួកគេ។

96 ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ក្នុងព្រះវិញ្ញាណ មិនយូរប៉ុន្មានមុននេះថា មាននរណាម្នាក់កំពុងរិះគន់ខ្ញុំ។ វាប្រហែលជានៅក្នុងដែនដីខ្មែរអាត់។ ដោយតែងតែសំដៅទៅ លើអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយពីតួរអង្គនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើវាក្នុងគោលបំណងមួយ។ ព្រះគម្ពីរបានមានបន្ទូលថារឿងទាំងនេះត្រូវបានសរសេរដើម្បីឲ្យយើងមើលទៅពួកគេ។ ហើយនោះជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ ដោយគ្មានការអប់រំ ជាវិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន គឺត្រូវយោងត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថា "អ្នកឃើញកន្លែង*នេះ*ឈរ តើមានអ្វីកើតឡើងដោយវា កន្លែង*នេះ*បានកើតឡើង។" ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគ្រាន់តែដាក់ខ្លួនអ្នកនៅទីនោះ។

97 ដូចខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយមិនយូរប៉ុន្មានលើអត្ថបទក្មេងប្រុសចេញតាមសំពៅ អ្នកដឹងទេ ហើយ—ហើយប្រធានក្រុមចាស់ជិតស្លាប់។ គាត់ឈឺ។ ហើយគាត់បានសួរថាតើមិនមានព្រះគម្ពីរនៅលើយន្តហោះទេឬ។ ហើយពួកគេបានចាប់ក្មេងប្រុសតូចដែលមានព្រះគម្ពីរ ហើយគាត់មកអាន អេសាយ៥៣:៥។ "ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារការរំលងរបស់យើង រងស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យ...ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថាប្រធានក្រុមថា របៀបដែលម្តាយរបស់ខ្ញុំធ្លាប់បានអានវា។" បាននិយាយថា "នេះជារបៀបដែលនាងបានសរសេរវា៖ 'ទ្រង់ត្រូវរបួសដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ វីលី ព្រុយ។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានគេប្រដៅជំនួស វីលី ព្រុយ។ ហើយកិច្ចការទាំងអស់នេះដែលទ្រង់បានធ្វើ គឺសម្រាប់លោក វិលី ព្រុយ។'" នោះគឺជាឈ្មោះរបស់គាត់។

មេទ័ពចាស់បាននិយាយថា "ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ តើអ្នកអាចអានឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងវាបានទេ?"

98 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងព្យាយាម។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារការរំលងរបស់ចន ខូត។ ទ្រង់មានស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ ចនខូត។ ហើយដោយស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់ ចនខូត ត្រូវបានជាសះស្បើយ។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញវា។" ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រោសគាត់។ ឃើញទេ?

99 អានឈ្មោះរបស់អ្នកនៅក្នុងនោះ។ ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារការរំលង របស់ វីលៀម ប្រាណហាំ។ ទ្រង់មានស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ វីលៀម ប្រាណហាំ។ ទ្រង់បានធ្វើការនោះសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ធ្វើនោះសម្រាប់អ្នក។ អានឈ្មោះរបស់អ្នកទៅក្នុងវា។

100 មែនហើយ នោះជារបៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តនាំយកបទគម្ពីរមក—ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ គឺជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះអ្នកដទៃ ដែលពិតចំពោះបុព្វហេតុ ហើយអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតដែលមិនពិតសម្រាប់បុព្វហេតុ បន្ទាប់មកអ្នកអានឈ្មោះរបស់អ្នកនៅក្នុងវា។ បើអ្នកបានទៅទីនោះ តើអ្នកនឹងមានជំហរអ្វី? ហើយសូមចាំថា ថ្ងៃនេះអ្នកទទួលបានឯកសិទ្ធិ ដើម្បីប្រកាន់ជំហរដូចគ្នា។

101 នៅពេលដែលលោកណូអេនៅលើការតិះដៀលនៃព្រះបន្ទូលដែលព្រះជាម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់គាត់។ ណូអេ មានការតិះដៀល។ ណូអេរស់នៅក្នុងយុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលមានសមិទ្ធផលវិទ្យាសាស្ត្រដែលពួកគេអាចផលិតបាន វាលើសពីអ្វីដែលយើងផលិតនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេភ្លឺជាង ឆ្លាតវៃជាង។ វិទ្យាសាស្ត្ររបស់គេជឿនលឿនទៅមុន យើងហើយ។ ហើយគ្រាន់តែចាំថា គាត់ត្រូវតែទ្រាំនឹងការតិះដៀលនៃព្រះបន្ទូលដែលគាត់បានអធិប្បាយ មួយរយម្ភៃឆ្នាំនៅចំពោះមុខអ្នកចំអក។ វិធីវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេបានបង្ហាញដល់ពួកគេថាគ្មានភ្លៀងធ្លាក់នៅលើមេឃទេ។ ប៉ុន្តែ ណូអេបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយវាផ្ទុយនឹងការយល់ឃើញរបស់ពួកគេអំពីវា។ ដូច្នេះ មុននឹងសង្គ្រោះជីវិតគាត់ គាត់ត្រូវឈរនៅចំពោះមុខ ហើយទ្រាំទ្រនឹងពាក្យតិះដៀល ដែលពួកអ្នកចំអកនេះបានជេរប្រមាថគាត់។

102 អូ គ្មានការសង្ស័យទេ ពួកគេច្បាស់ជាមានការសោកស្តាយចំពោះគ្រូគង្វាលចាស់ដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ។ ពួកគេមិនបានឲ្យគាត់ទៅឆ្ងាយឬអ្វីទេ ព្រោះប្រហែលជាមិនមានផ្ទះប្រភេទនោះច្រើនទេក្នុងថ្ងៃនោះ។ គាត់គ្មានគ្រោះថ្នាក់ទេ។ គាត់មិនធ្វើបាបអ្នកណាទេ ដូច្នេះគេទុកគាត់ឲ្យនៅម្នាក់ឯង។ "បន្តទៀតចុះ អ្នកនិយមកញ្ជាស់ ឡើងទៅខាងលើភ្នំនោះ សង់សំពៅចេញពីទីនេះដែលគ្មានទឹក។ អូ មែនហើយ តាចាស់អើយ! ប៉ុន្តែ" ហើយនិយាយថា "តើអ្នកនឹងទៅយកទឹកទៅកន្លែងណា ដើម្បីអណ្តែតទូករបស់អ្នក?"

"វាធ្លាក់ពីលើមេឃ។"

103 "មិនសមហេតុសមផល។ យើងអាចបាញ់ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយដោយរ៉ាដា" អ្វីដែលពួកគេមាន។ "មិនមានភ្លៀងធ្លាក់នៅទីនោះទេ។"

ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា "ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងដាក់ខ្លះនៅទីនោះ។"

"តើទ្រង់នឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា?"

104 "នោះជារឿងរបស់ទ្រង់។ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើគឺព្រមានអ្នកឱ្យចេញពីទីនេះ។"

105 វាគ្រាន់តែដូចគ្នាឥឡូវនេះ។ "តើភ្លើងមកពីណា?" បងប្រុស ថ្ងៃនេះវាសាមញ្ញជាងសម័យណូអេទៅទៀត។ យើងឃើញហើយថាវានៅឯណា។ រួចរាល់ហើយដើម្បីវាយ នោះជាអ្វីទាំងអស់។ វិទ្យាសាស្ត្រមានរួចហើយ...ពេលនេះគ្មានលេសអ្វីទេ ព្រោះវិទ្យាសាស្ត្របានរកឃើញវារួចហើយ។ បាទ ហ្នឹងហើយ។

106 ដូច្នេះឥឡូវនេះយើងរកឃើញថាវាពិតជារឿងមួយ។ ដូច្នេះគេអាណិតគ្រូអធិប្បាយចាស់ដ៏កំសត់នោះ ហើយក៏អនុញ្ញាតឲ្យគាត់ទៅ។ វាជារឿងចម្លែកមួយ សម្រាប់ពួកគេដែលជាមនុស្ស គិតថាជាមនុស្សដែលឆ្លាត ហើយនឹងជឿថាព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកបង្កើតស្ថានសួគ៌ និងផែនដី នឹងធ្វើអ្វីមួយ ឬនិយាយអ្វីមួយដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ដែលផ្ទុយពីវិធីនៃការគិតរបស់ពួកគេ និងអ្វីដែលពួកគេមាន។ ប្រហែលជាអ្នកមិនបានទទួលវាទេ។ ឃើញទេ។ បាន...ពួកគេបានគិតថា ពួកគេអាចបញ្ជាក់ពីគ្រប់វត្ថុធម្មជាតិដោយវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាពិភពដែលយើងកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះទេ ពិភពបញ្ញាការអប់រំពោរពេញដោយវិទ្យាសាស្ត្រ! ហើយអ្វីដែលពួកគេអាចបញ្ជាក់បាន នោះគឺខុស ព្រះ... "គ្មានព្រះណាអាចនិយាយអ្វីដែល (គឺ) អាចត្រូវបានបញ្ជាក់តាមវិទ្យាសាស្ត្រថាវាមិនមាននៅទីនោះទេ។"

107 ឥឡូវនេះ ពួកគេមានគំនិតដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ បើគ្រូពេទ្យប្រាប់ថាអ្នកមានជំងឺមហារីក អ្នកត្រូវតែស្លាប់ ហើយវិទ្យាសាស្ត្របញ្ជាក់ថាអ្នកមានជំងឺមហារីក ហើយវាស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលដំបូង វាឆ្កួតក្នុងការគិតអ្វីផ្សេង ព្រោះអ្នកនឹងស្លាប់។ ហ្នឹងហើយ។ វិទ្យាសាស្ត្រនិយាយថាអ្នកនឹងស្លាប់។ ពួកគេបានពិនិត្យអ្នក ហើយ

នោះជាអ្វីទាំងអស់។ អ្នកនឹងស្លាប់។ ហើយពួកគេគិតថាវាជារឿងឆ្កួតប្រសិនបើអ្នកព្យាយាមនិយាយថាព្រះបានសន្យាថានឹងធ្វើវា។ ឃើញដូចជាអ្នកត្រូវឈរមើលការតិះដៀលនោះ។

108 គេថា បើគ្រូពេទ្យនិយាយនៅទីនេះ "យើងបានពិនិត្យមើល ហើយមហារីកបានវិវត្តន៍ទៅមុខ។ យើងបានបើកឱ្យអ្នក។ វាទាំងអស់តាមរយៈរាងកាយរបស់អ្នក និងតាមរយៈបេះដូងរបស់អ្នក តាមរយៈសួតរបស់អ្នក តាមរយៈថ្លើមរបស់អ្នកទាំងអស់។ វាមិនអាចទៅរួចទេ។"

ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ ពេលអ្នកនិយាយថា "ប៉ុន្តែ គាត់នឹងរស់នៅ។"

ពួកគេនិយាយ "មែនហើយ មនុស្សកំសត់អើយ ទុកឲ្យគាត់នៅតែម្នាក់ឯងចុះ។"

109 ខ្ញុំចាំនៅពេលយប់។ ប៊ីល ហល បងប្រុសប៊ីលហល នៅព្រះវិហារ មៀលតុនអ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំករណីនេះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់...ពួកគេបានហៅខ្ញុំចេញ។ ប្រពន្ធ ម្ដាយក្មេក និងខ្ញុំបានចេញទៅទីនេះ។ គាត់បានរៀបការជាមួយនារីម្នាក់ដែលជាបងស្រី ខ្ញុំជឿថា បងចចខុប ជាអភិបាលក្រុង ឬជាចៅក្រមនៅទីនេះ។ គាត់...នោះជាបងថ្លៃរបស់គាត់។ ពួកគេបាននាំគាត់មកទីនេះដើម្បីស្លាប់។ វេជ្ជបណ្ឌិតនៅមៀលតុន វេជ្ជបណ្ឌិតនៅញូវ អាល់បានី បានធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យករណីរបស់គាត់ថាជាមហារីកថ្លើម។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានចុះទៅមើលលោកស្រីហល។ ហើយគាត់បានកើតជម្ងឺខាន់លឿង ហើយគាត់មានពណ៌លឿងពេញខ្លួន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំស្មានថាគាត់នឹងស្លាប់។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...

110 នាងបាននិយាយថា "បងប្រុសប៊ីល តើមានវិធីណាដែល...តើអ្នកអាចឮពីព្រះទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេបងស្រីហល។ ខ្ញុំអាចអធិស្ឋាន។"

111 ខ្ញុំបានអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយព្រះអម្ចាស់មិនមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកខ្ញុំទេ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅវិញ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានម្ដងទៀត។

ហើយនាងបាននិយាយថា "តើអ្នកស្គាល់វេជ្ជបណ្ឌិតណាល្អទេ?"

112 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ គ្រូពេទ្យគ្រួសាររបស់យើងគឺលោកវេជ្ជបណ្ឌិត សែម អាដានៅទីនេះនៅ ជេហ្វឺសុនវីល។ គាត់—គាត់—គាត់...ឪពុករបស់គាត់គឺជាគ្រូពេទ្យគ្រួសាររបស់យើង។ យ៉ុងសែមនិងខ្ញុំតែងតែជាមិត្តសម្លាញ់ ហើយ—ហើយយើងបានទៅសាលារៀនក្នុងពេលតែមួយ ត្រូវបានធំឡើងជាមួយគ្នា។ យើងតែងតែទៅរកគាត់ពេលមានបញ្ហា។"

នាងបាននិយាយថា "ឆ្ងល់ថាតើគាត់នឹងមកមើលប៊ីលហាលទេ?" ប្តីរបស់នាង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងសួរគាត់។"

113 លោកសែមបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី ប្រសិនបើគ្រូពេទ្យប្រាប់ថាគាត់មានជំងឺមហារីក" បាននិយាយថា "មានរឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅអ្នកដែលឆ្លាតជាងខ្ញុំ ទៅអ្នកឯកទេស។ ហើយយើងនឹងថតកាំរស្មីអ៊ិច ហើយយើងនឹងមិនដាក់គាត់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមបញ្ហាទៀតទេ។"

114 យើងបានបញ្ជូនទៅញូវ អាល់បានីហើយទទួលកាំរស្មីអ៊ិចពីវេជ្ជបណ្ឌិតនៅទីនោះ។ នាំគាត់ទៅល្វីសស្វីលហើយពិនិត្យគាត់ យកគាត់ទៅឯរថយន្តសង្គ្រោះ ហើយនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។

115 ជាការពិតណាស់ គាត់នឹងមិននិយាយទៅកាន់លោកស្រី ហាលពីបញ្ហារបស់គាត់ទេ ដូច្នេះគាត់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា "គាត់នឹងស្លាប់" បាននិយាយថា "មិត្តអ្នកអធិប្បាយរបស់អ្នក។" បាននិយាយថា "អ្នកឯកទេសនៅល្វីស្វីលទើបតែតេហៅខ្ញុំថា ហើយបាននិយាយថា 'ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យដែលវេជ្ជបណ្ឌិតផ្តល់ឱ្យ—ក្នុង...ចុះនៅមៀលតុននិងវេជ្ជបណ្ឌិតនៅញូវ អាល់បានី បានផ្តល់ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យត្រឹមត្រូវ។'" ហើយបាននិយាយថា "វាជាមហារីកថ្លើម ហើយវាវិវត្តន៍ទៅមុខ។ ហើយ ប៊ីលី យើងមិនអាចកាត់ថ្លើមបុរសនោះចេញទេ ហើយគាត់នៅរស់។" បាននិយាយថា "គាត់នឹងស្លាប់។ ហើយប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកអធិប្បាយគាត់គួរតែត្រៀមខ្លួន។"

116 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិនមែនជាសំណួរទេ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានអាយុប្រហែលហាសិបប្រាំឆ្នាំទេ ដូច្នេះគាត់នៅមានជីវិតច្រើននៅក្នុងខ្លួនគាត់នៅឡើយទេ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងបើគាត់នឹងស្លាប់ នោះវាដោះស្រាយហើយ។ សូមអរគុណលោកបណ្ឌិត សែម។"

117 ហើយខ្ញុំក៏ចុះទៅហៅលោកស្រីហាលចេញមក ហើយខ្ញុំបានប្រាប់នាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកស្រីហាល លោកសែមបាននិយាយថាការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យនៃល្វីសស៊ីលនៅទីនោះគឺដូចគ្នាទៅនឹងវានៅ ញូវអាល់បានីនិងមៀលតុន។ បុរសនេះកំពុងជិតស្លាប់។ បងប្រុស ហាលនឹងស្លាប់។ ហើយគាត់មានជំងឺមហារីកថ្លើម ហើយវាវិវត្តន៍ទៅមុខ។"

118 ដូច្នេះហើយ នាងចាប់ផ្ដើមយំ។ ខ្ញុំបានងាកមកអធិស្ឋានជាមួយគាត់។ ហើយគាត់សន្លប់ ពេលនោះ រហូតដល់គាត់មិនដឹងថាខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់។

119 ដូច្នេះ ខ្ញុំត្រលប់មកវិញ។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានមកដល់ផ្ទះ ក្នុងថ្ងៃនោះ។ មិនមាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅលើវាល។ វាមិនបានបំពុលច្រើនទេ ហើយមនុស្សក៏មកពីគ្រប់ទីកន្លែង។

120 ខ្ញុំចង់សម្រាកបន្តិច។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានឈានជើងចូល ក្រោកពីព្រលឹម ប្រហែលម៉ោងពីរកន្លះ ឬម៉ោងបី។ បងប្រុស វូឌ មិនទាន់ឡើងលើផ្លូវនៅឡើយទេ។ ហើយខ្ញុំមើលទៅលើផ្លូវរត់ ហើយគ្មានអ្នកណានៅក្រៅនោះទេ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានយកមួកចាស់របស់ខ្ញុំ ហើយឈានជើងចូលទៅក្នុងបន្ទប់រូងនោះ ហើយមានកាំភ្លើងលេខ២២របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងចេញទៅបរបាញ់សត្វកំប្រុក រហូតដល់ម៉ោងប្រហែលប្រាំបី រួចទៅដេកនៅក្បែរដើមឈើមួយកន្លែង ហើយឲ្យខ្ញុំគេងបន្តិច។ អ្នកមិនអាចយកវានៅជុំវិញផ្ទះបានទេ។

121 ខ្ញុំចាប់មួកហើយចាប់ផ្ដើមចូលបន្ទប់។ ផ្លែប៉ោមមួយព្យួរនៅលើជញ្ជាំង។ ហើយវាគឺជា—ផ្លែប៉ោមដែលមានមេរោគបំផុត។ វាត្រូវបានដង្កូវស៊ី ហើយស៊ីវាជាដុំៗ ហើយវាមានស្នាមពេញខ្លួន។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "តើមេដាព្យួរវានៅលើជញ្ជាំងដើម្បីអ្វី?"

122 ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ម្ដងទៀត ហើយវាមិននៅលើជញ្ជាំងទេ។ វាត្រូវបានព្យួរនៅលើអាកាស។ ខ្ញុំដោះមួកចាស់របស់ខ្ញុំ ដាក់កាំភ្លើងនៅជ្រុង ហើយលុតជង្គង់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គចង់ឲ្យអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គដឹងពីអ្វី?"

123 ចុះមកមួយទៀត ចុះមកមួយទៀត រហូតដល់មានផ្លែប៉ោមបួន ឬប្រាំផ្លែ (ខ្ញុំភ្លេចថាវាជាកន្លែងណា) ព្យួរនៅទីនោះ។ បន្ទាប់មក ផ្លែប៉ោមមួយដ៏ធំ ស្អាត ឆ្អុត

នៅក្នុងវា ផ្លែប៉ោមមួយផ្លែដែលមើលទៅមានសុខភាពល្អ ធំណាស់ចុះមក ហើយបេះផ្លែប៉ោមដែលគេរើសផ្សេងទៀត។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក្រោកឡើង។ ឈរឡើង ក្រោកឈរឡើង។" បាននិយាយថា "ទៅប្រាប់ប៊ីលហាលថាគាត់នឹងមិនស្លាប់ទេ។ គាត់នឹងរស់នៅ។"

124 អូ ខ្ញុំរត់យ៉ាងលឿនតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកស្រីហាលខ្ញុំបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ថាគាត់នឹងរស់នៅ។" ហើយគាត់បានឮខ្ញុំ។ ហើយគាត់ព្យាយាមស្រែក ហើយគាត់មិនអាចនិយាយបានទៀតទេ។

125 ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញហើយបានទូរស័ព្ទទៅលោកសែម។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "សែម—បងប្រុសរបស់យើងនឹងរស់នៅ។"

គាត់បាននិយាយថា "តើគាត់អាចរស់នៅបែបនេះដោយរបៀបណា?"

126 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការយល់ឃើញទេ។ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ដែលដោះស្រាយវា។"

127 គាត់រស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ នោះគឺប្រហែលដប់ឆ្នាំមុន។ គ្រាន់តែរឹងមាំនិងមានសុខភាពល្អ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់បានស្លាប់តាំងពីពេលនោះមក។ គាត់បានរៀបការម្តងទៀត។

128 តើវានឹងកើតឡើងយ៉ាងណាចំពោះចចរ៉េ ហើយយើងអាចនិយាយជាច្រើនទៀតថា យើងអាចហៅបាន? តើវាគឺជាអ្វី? វាគឺជាការទប់ទល់នឹងការតិះដៀល។ ពួកគេសើចនិងលេងសើច។

129 ខ្ញុំចាំថាមុនទឹកជំនន់ឆ្នាំ៣៧។ ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះជាមួយក្រុមហ៊ុនហ្វលស៊ីធី ត្រែនស្វើរហើយកំពុងប្រាប់ពួកគេអំពី វានឹងមានទឹកសាមសិបពីរហ្វីត ខ្ញុំជឿថាវាស្ថិតនៅលើផ្លូវស្ព្រីង។ ពួកគេសើចចំអកឱ្យខ្ញុំ។ ពួកគេថា "ប៊ីលីដ៏កំសត់អើយ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់...ក្មេងនោះ!" កាលនោះខ្ញុំទើបតែនៅក្មេង។ គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលលីជាក្មេងល្អ។ វាជាការអាម៉ាស់ដែលគាត់បានលាយបញ្ចូលគ្នាទាំងអស់។" ខ្ញុំមិនត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នាទេ។ ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក*ក្នុង* ដោយមិនលាយឡំទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ "ក្នុង" ហើយវាបានកើតឡើងតាមរបៀបនោះ។

130 តាំងពីខ្ញុំបាននិយាយ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញបងស្រី ហេតទីរ៉េ ខ្ញុំជឿថានាងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ។ នាងចងចាំករណីនោះអំពីលោកប៊ីលហាល។ ជាច្រើននាក់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមានវត្តមានព្រឹកនេះ នៅចាំករណីនេះ? អូ! ប្រាកដណាស់។ មានអ្នកជាច្រើន។

131 ឥឡូវនេះ ពួកគេមានអារម្មណ៍សោកស្ដាយចំពោះយើង អាណិតដល់នរណាម្នាក់ដែលព្យាយាមកាន់តាមព្រះបន្ទូល នៅក្នុងថ្ងៃនៃមនុស្សចំអក។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ការតិះដៀលត្រូវតែមក។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។ ពួកគេត្រូវតែគិតដូចដែលពួកគេបានធ្វើនៅពេលនោះ ថាព្រះ បន្ទាប់ពីអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយវិទ្យាសាស្ត្រ ថាព្រះនឹងមិននិយាយអ្វីដែលប្រឆាំងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យទ្រង់ជាព្រះ។ ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើតាមវិទ្យាសាស្ត្រ នោះវាមិនលើសពីអ្វីដែលមនុស្សអាចសម្រេចបាននោះទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់គឺជា—ទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើតវិទ្យាសាស្ត្រ។ ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ចង់បាន។

132 ពួកគេត្រូវតែមានការគិត "លោកណូអេដ៏កំសត់អើយ ទុកឲ្យតាចាស់នោះនៅតែម្នាក់ឯងទៅ។ គាត់បាត់ការសប្បាយទាំងអស់ដែលយើងកំពុងមានក្នុងថ្ងៃនេះ ដូច្នេះទុកគាត់ឱ្យនៅតែម្នាក់ឯងចុះ" វាគឺដូចគ្នាឥឡូវនេះ។

133 ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយទៀតនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ យើងក្រឡេកមើលទៅក្រោយ ហើយសរសើរជំនឿរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំឆ្ងល់ថា បើយើងរស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ តើយើងមានជំហរដូចដែលណូអេបានយកដែរឬទេ? តើយើងនឹងអាចនិងសុខចិត្តទ្រាំនឹងការតិះដៀលទៅនឹងសេចក្ដីពិតឬទេ? នៅពេលដែលមនុស្សរាប់លាននាក់មាននៅលើពិភពលោកនោះ មានតែណូអេនិងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដែលឈរចំពោះសេចក្ដីពិតនោះ។ តើអ្នកបានគិតពីវាទេ? គ្រាន់តែបុរសនោះនិងកូនប្រុសទាំងបីរបស់គាត់ និងកូនប្រសាស្រីរបស់គាត់ គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលឈរលើសេចក្ដីពិតនោះ។ ប៉ុន្តែពួកគេមាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ យើងក្រឡេកមើលទៅក្រោយហើយសរសើរគាត់។ តើយើងអាចគិតម្ដងទៀតបានទេ?

ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់ព្រោះអំណោយរបស់ក្មេងទាំងនេះ។

134 អ័ប្រាហាំ ពាក្យ*អ័ប្រាហាំ*មានន័យថា "ឪពុកនៃមនុស្សជាច្រើន" ធ្វើឱ្យគាត់ជា "បិតានៃជាតិសាសន៍។"

135 ឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អ័ប្រាហាំគឺជាហោរា ហើយគាត់បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយយើងសរសើរអ័ប្រាហាំ ចំពោះការកាន់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ របៀបដែលគាត់បានបំបែកខ្លួនគាត់ពី សាច់ញាតិរបស់គាត់ តើវាពិបាកប៉ុណ្ណាសម្រាប់អ័ប្រាហាំ។ គាត់ត្រូវបានចិញ្ចឹមនៅ ទីនោះ។ ចុះពីបាបិល ហើយ—ហើយបានចុះនៅទីនោះនៅក្នុងស្រុកស៊ីណារ និង ទន្លេ—នេះ—ជនជាតិខាល់ដេ នៅក្រុងអ៊ើរ ដែលជាកន្លែងដែលសហការីទាំងអស់ របស់គាត់ ប្រជាជនរបស់គាត់ និងអ្នកដែលគាត់បានទៅព្រះវិហារជាមួយ និងអ្វី ៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ញែកខ្លួនអ្នក។" អូ ខ្ញុំអើយ! អ្វី ដែលគួរឲ្យរន្ធត់នោះគឺ ការចាកចេញពីអ្វីដែលគាត់ស្រឡាញ់ អ្វីដែលពិតសម្រាប់ គាត់ដែលគាត់ស្រឡាញ់។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ថា "ញែកខ្លួនអ្នក។"

136 ហើយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវអ្វីដែលចម្លែកណាស់។ "អ្នកនឹងមានកូនដោយប្រពន្ធ របស់អ្នក។" ហើយគាត់មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយនាងមានអាយុហុកសិប ប្រាំ។ វាឈប់នៅជាមួយនាងក្នុងនាមជាស្ត្រី តាមលំដាប់ស្ត្រីដែលអាចពពោះកូន មកជាច្រើនឆ្នាំ។ ហើយនៅទីនេះ បន្ទាប់ពីរស់នៅជាមួយនាងតាំងពីនាងនៅក្មេង ព្រោះនាងជាប្អូនស្រីជីដូនមួយរបស់គាត់ ហើយធ្វើម៉េចអាចមានកូនមកបាន? ហើយឥឡូវនេះ អ្នកអាចស្រមៃអំពីអ័ប្រាហាំចេញទៅក្រៅក្នុងចំណោមសហការី របស់គាត់ ហើយនិយាយថា "យើងនឹងមានកូន សារ៉ានិងខ្ញុំ"? តើអ្នកអាចស្រមៃ បានទេ?

137 ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនបាននិយាយថា "តាចាស់ដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ មានអ្វី ខុសជាមួយគាត់។"

138 វាជាការតិះដៀលមួយ ប៉ុន្តែលោកអ័ប្រាហាំបានប្រកាន់ខ្ជាប់។ ហើយពេល គាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំ គាត់មិនដែលរើរវាយនឹងការសន្យារបស់ព្រះឡើយ។ គាត់នៅតែប្រកាន់ជំហរតិះដៀល។

139 តើអ្នកកត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នានៅទីនោះទេ? សារ៉ាបានព្យាយាមផ្តល់ជំនួយ ដល់លោកអ័ប្រាហាំ ឬឲ្យព្រះ ជួយខ្លួននាង បន្តិច។ នាងគិតថា អ្នកដឹងទេ ថា បើមិនដូច្នេះទេ ខុសពីអ្វីដែលព្រះបានសន្យា។ "ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជាស្ត្រី ចំណាស់ម្នាក់ ប៉ុន្តែហាការនៅទីនេះជាស្ត្រីស្អាត។ អ័ប្រាហាំក៏មិនព្រមរៀបការ ជាមួយនាង ដែរ។ ដូច្នេះ អ្នកដឹងទេ នោះនឹង—ដែលនឹងអាចជួយព្រះជាម្ចាស់។

នោះនឹងជួយព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះហាការ នៅទីនេះ នាងប្រហែលជាមានអាយុត្រឹមតែម្ភៃឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ នាងគឺជាអ្នកបំរើរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី? ខ្ញុំនឹងប្រគល់នាងឱ្យប្ដីរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ធ្វើជាប្រពន្ធ" ដោយសារតែពហុពន្ធភាពគឺស្របច្បាប់។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា... "ខ្ញុំនឹងឲ្យនាង ហើយនាងនឹងមានកូនឱ្យប្ដីខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងយកកូននោះ។ ហើយនោះ គឺជាព្រះបានសន្យា។"

140 អ្នកឃើញទេ យើងតែងតែព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយ។ មិនអាចរង់ចាំទ្រង់បានទេ។ យើងត្រូវធ្វើអ្វីមួយដោយខ្លួនឯង។ ប្រហែលជាត្រូវហើយ។ នាងប្រហែលជាស្អាតហើយ។ វាប្រហែលជាល្អមើលណាស់ ប៉ុន្តែវាមិនស្របតាមព្រះបន្ទូលទេ។ ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំថាទារកដែលមកនោះគឺដោយសារ៉ា។

141 តើអ្នកចាំអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលអំពីហ្វូងតូចទេ? "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកជឿ។" "ដូចនៅជំនាន់លោកណូអេដែរ កូនមនុស្សនឹងមកដល់ ឯព្រលឹងពីរបីនាក់ សូម្បីតែប្រាំបីនាក់ បានសង្គ្រោះ។" ព្រះបន្ទូលទាំងនោះមិនអាចបរាជ័យបានទេ ដូច្នេះ ចូរយើងមើលខ្លួនយើងឲ្យបានជិតដល់ ហើយនៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ?

142 មនុស្សតែងតែព្យាយាមផលិតអ្វីមួយ ដើម្បីជំនួសឆន្ទៈច្នៃប្រឌិតរបស់ព្រះ។ អ្នកឃើញដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញាប់ ហើយប្រហែលជាចំពោះមុខក្រុមជំនុំ ពីមុន អ្នកដឹងទេ អ្នកមិនអាចសួរចៀមបានទេថា "តើអ្នកនឹងផលិតរោមចៀមឱ្យខ្ញុំទេ?" អត់ទេ គាត់មិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ឥឡូវនេះ ពពែមិនអាចផលិតរោមចៀមបានទេ ព្រោះធម្មជាតិរបស់វាមិនអនុញ្ញាតឲ្យវាទេ។ មិនថាអ្នកព្យាយាមចងរោមចៀមលើពពែប៉ុន្មានទេ វាមិនដំណើរការទេ។ ពពែមិនអាចផលិតរោមចៀមបានទេ ហើយចៀមក៏មិនផលិតរោមដែរ។ ប៉ុន្តែគាត់មានរោមចៀម ព្រោះគាត់ជាចៀម។ នោះហើយជាអ្វីដែលជាធម្មជាតិរបស់គាត់។ គាត់មិនអាចផលិតទេ។

143 យើងមិនគួរបង្កើតផលនៃព្រះវិញ្ញាណទេ។ យើងត្រូវទទួលផលនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ដើមផ្លែប៉ោមមិនផលិតផ្លែប៉ោម វាគ្រាន់តែបង្កើតផល ព្រោះវាជាដើមប៉ោម។

144 ហើយប្រសិនបើយើងព្យាយាមផលិតអ្វីក៏ដោយ "ខ្ញុំនឹងជួយឱ្យវាកើត។ ខ្ញុំនឹងសិក្សារាប់ឆ្នាំក្នុងថ្នាក់សិក្ខាសាលា។ ខ្ញុំនឹងរៀន*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត* ហើយ

មានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ និងសញ្ញាបត្របណ្ឌិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងជួយព្រះអម្ចាស់តែម្នាក់ឯង។" វានឹងមិនដំណើរការទេ។

145 ព្រះ តាមការកំណត់ទុកជាមុន ហៅអ្នកណាដែលទ្រង់នឹងហៅ។ ទ្រង់ប្រទានវាជាណាចក្រដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងប្រទានឲ្យ។ យើងបានរៀនវាដោយនេប៊ូក្នេសា។

146 យើងបានរៀនវាដោយ—ដោយ យេរេមា នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ថា តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នោះនឹងមានពេលមួយដែលអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវយកទៅក្រុងបាប៊ីឡូនអស់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំ។ ហោរាម្នាក់ទៀតមក។ គាត់បានប្រាប់គាត់រួចហើយ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងមានហោរា នឹងមានហោរា។ ហើយអ្នកនឹងឱ្យពួកគេចុះនៅទីនោះនៅឯបាប៊ីឡូន ដែលនឹងក្រោកឡើង ហើយអ្នកសុបិន និងហោរា ដែលនឹងទស្សទាយផ្ទុយពីនេះ។ ប៉ុន្តែសូមប្រាប់ប្រជាជនថាកុំឲ្យស្ដាប់មនុស្សទាំងនោះឡើយ។"

147 ហើយមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ គឺ—នៃ ហោរាម្នាក់គឺ ហាណានា។ ពេលលោកយេរេមាឈរនៅទីនោះ ដោយមាននឹមនៅលើក ហាណានាបានឡើងមកនិយាយថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំពេញ គ្រឿងទាំងអស់របស់ព្រ ះអម្ចាស់..." ឥឡូវ នេះជាមូលដ្ឋាន វាហាក់ដូចជាល្អណាស់។ "ព្រះនឹងប្រទានពរដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នឹងនាំយកមកវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំ។"

148 ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា សូម្បីតែហោរាយេរេមាក៏បាននិយាយថាៈ "អាម៉ែន។ អាម៉ែន ហាណានាអើយ សូមព្រ ះអម្ចាស់ធ្វើឲ្យពាក្យរបស់អ្នកសម្រេច។ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យយើងគិតអំពីអ្វីមួយ ហាណានា។ មានហោរានៅចំពោះមុខយើង ហើយពួកគេបានទាយទាស់នឹងប្រជាជាតិធំៗដែលធ្វើសង្គ្រាម ជាដើម។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ហោរាត្រូវបានគេស្គាល់បន្ទាប់ពីទំនាយរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។" ឃើញទេ?

149 ពេលនោះ ហាណានាឡើងមក ចាប់នឹមពីកយេរេមា នៅចំពោះមុខសង្ឃ និងក្រុមជំនុំទាំងអស់ ប្រហែលមួយលានកន្លះ។ ហើយយកនឹមនោះដែលព្រះបានដាក់លើករបស់យេរេមា ជាសញ្ញា ហើយបំបែកវាជាដុំៗ ហើយបោះវាលើជើងគាត់

ដោយគ្រាន់តែរំភើប ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ពីរឆ្នាំទៀត ពួកគេនឹងត្រឡប់មកវិញ។"

150 យេរេមាគ្រាន់តែសម្លឹងមើលគាត់។ វាផ្ទុយទៅនឹងព្រះបន្ទូល ដូច្នេះគាត់ដើរចេញទៅ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ត្រឡប់ទៅប្រាប់គាត់វិញថា" បាននិយាយថា "អញមិនដែលនិយាយជាមួយគាត់ទេ។"

151 គាត់គ្រាន់តែរំភើប។ គាត់បានយកចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ ឃើញទេ? គាត់មិនដែលរង់ចាំរហូតទាល់តែគាត់បានឃើញវា ហើយដឹងថា វាមិនមែនជាគាត់ទេ នោះគឺជាព្រះដែលមានបន្ទូល។ គាត់បានត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងអស់រំភើបចិត្ត។ ប្រសិនបើ...

152 យើងរកឃើញវា នៅទូទាំងប្រទេសសព្វថ្ងៃនេះ។ ខ្សែអាត់មួយរបស់យើងកំពុងត្រូវបានចាក់នាពេលថ្មីៗនេះនៅក្នុងផ្ទះមួយ ដែលក្រុមអ្នកបំរើព្រះបានប្រែចិត្តជឿ ហើយកំពុងមកដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មានបុរសម្នាក់ក្រោកឡើងក្នុងបន្ទប់ ហើយនិយាយភាសាដទៃទៀតថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ**។ សង្កត់ធ្ងន់លើអ្វីដែលអ្នកទទួលបាន។ សូមបន្ត បន្តទៅមុខ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់អ្នក។"

153 ពួកគេថា "មែនហើយ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូល ខ្ញុំគិតថានោះហើយជាវា។" អ្នកឃើញទេ វាមិនត្រូវបានពិនិត្យដោយព្រះបន្ទូលទេ។ ត្រូវតែយកព្រះបន្ទូលជាមុនសិន។ អ្នកនៅទីនោះ។ វាផ្ទុយទៅនឹងព្រះបន្ទូល។

154 មកនេះ យេរេមា នោះជាហោរាដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ព្រះបានប្រាប់គាត់ថា "ខ្ញុំដឹងថា ហាណានាបានបំបែកនឹមឈើនោះលើករបស់អ្នក ដែលខ្ញុំបានដាក់ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងធ្វើមួយទៀតអំពីដែក។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហើយប្រជាជាតិទាំងអស់នេះដែលបានចុះទៅបម្រើនេប៊ូក្នេសា ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង" ហើយគាត់គឺជាសាសន៍ដទៃ។ ឃើញទេ? ហើយអ៊ីស្រាអែល រក្សាដង្វាយទាំងអស់របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបាន...ឃើញទេ?

155 ព្រះបានសន្យាថាទ្រង់នឹងប្រទានពរ ប៉ុន្តែពរជ័យគឺស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ។ ហើយអ្នកត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ ដើម្បីធ្វើការងារនោះ។

156 អង្គុយ មួយសន្ទុះ ជាមួយ ស្រីស្អាតនៅទីនេះ។ ដំបូង ខ្ញុំបានចងក្រង គ្រួសារនោះ ដើម្បីមើលថាមានអ្វីខុស។ ព្រះនឹងព្យាបាល ប៉ុន្តែវាស្ថិតនៅក្រោម លក្ខខណ្ឌ។ ឃើញទេ? រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំបានរកឃើញគឺ ម្ដាយខ្លាចវាមាន បញ្ហាក្នុងការលេបថ្នាំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំគិតបែបនេះ ប្អូនស្រី។ យកវាចេញពី គំនិតរបស់អ្នក។ ទៅមុខជាមួយកូន។ ឱ្យវាញាំថាំពេទ្យ។ ព្រះនឹងធ្វើឲ្យគេស្គាល់។" ឃើញទេ?

157 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ រឿងនោះគឺ ស្វែងរក ស្គាល់។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើវាជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះមិនអីទេ។

158 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញនៅទីនេះថា មនុស្សទាំងនេះ ពួកគេកំពុងព្យាយាម ផលិតអ្វីមួយ ហាការ និង—និងសារ៉ា ដើម្បីជួយអ័ប្រាហាំ ជួយព្រះជាម្ចាស់ក្នុង ការធ្វើឱ្យការសន្យារបស់ទ្រង់ក្លាយជាការពិត។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ គ្មានផ្លូវ ធ្វើទាល់តែសោះ។ វាជា—វាប្រឆាំងនឹងអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹង កើតឡើង ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវឈរនៅលើព្រះបន្ទូល ហើយនិយាយថា "វាជាវិធី*នេះ*" ហើយរក្សាព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ មើល ដើម្បី ផលិតអ្វីមួយ ដើម្បីជំនួសព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់!

159 ប្រហែលជាមិត្តរបស់អ័ប្រាហាំ ផងដែរ ប្រសិនបើយើងធ្លាប់កត់សម្គាល់ ប្រហែលជាមិត្តរបស់អ័ប្រាហាំមកជិតហើយនិយាយថា "ឱបិតានៃជាតិសាសន៍ អើយ តើលោកមានកូនប៉ុន្មាននាក់ហើយ?" នៅពេលគាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំ។ "និយាយថា ឪពុកនៃជាតិសាសន៍ ឪពុកនៃមនុស្សជាច្រើនអើយ តើអ្នកមានកូន ប៉ុន្មានហើយឥឡូវនេះ?" អ្នកចំអក!

160 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនទាន់បានឃើញពេលវេលានោះទេ? តើយើងមិនបានឃើញ ទេ ពេលខ្លះដែលយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីមួយ វាមិនបានកើតឡើងឬ?

161 "បុរសចំណាស់ម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ" ពួកគេនិយាយ។ "គាត់ពិការភ្នែក។ គាត់ ថ្លង់។ គាត់ល្ងង់។ គាត់ឈឺ។ គាត់បានធ្វើ*នេះ*។ ចូរទៅទីនោះហើយប្រោសគាត់ឱ្យ ជា អ្នកព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ យើងនឹងជឿ។"

162 តើពួកគេយល់ថាវាជាអារក្សដូចគ្នាដែលបានចែងឬ "ចេញពីឈើឆ្កាងមក ខ្ញុំ នឹងជឿអ្នក។ ធ្វើឱ្យថ្មទាំងនេះទៅជានំប៉័ងទៅ នោះខ្ញុំនឹងជឿ"? ឃើញទេ? អារក្ស ដដែលនោះដែលចងក្រមានៅជុំវិញព្រះនេត្រព្រះអម្ចាស់របស់យើង ហើយវាយ

ទ្រង់លើក្បាលដោយដំបង ហើយបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកជាហោរា ប្រាប់យើងមកមើលថាអ្នកណាវាយអ្នក នោះយើងនឹងជឿអ្នក។"

163 មែនហើយ អ្នកបានដឹងថា ទ្រង់ដឹងថាអ្នកណាវាយទ្រង់។ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យថ្មទាំងនោះទៅជានំប៉័ង។ ឬទ្រង់អាចចុះពីឈើឆ្កាង។ ប៉ុន្តែ តើយើងនឹងមានអ្វីនៅថ្ងៃនេះ បើទ្រង់ធ្វើ? ឃើញទេ? ពួកគេមិនស្គាល់កម្មវិធីរបស់ព្រះទេ។ អ្នកត្រូវតែស្វែងរកអ្វីដែលព្រះបានសន្យា។

ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវតែប្រញាប់។

164 ឥឡូវនេះ ពួកគេប្រហែលជាបាននិយាយថា "ព្រះបិតានៃប្រជាជាតិទាំងឡាយ យើងបានឮ អ្នកកាលពីម្ភៃប្រាំឆ្នាំមុន និយាយថា អ្នកនឹងមានកូនជាមួយសារ៉ា ហើយចេញពីនោះនឹងទៅប្រទេសនានា។ តើលោកមានកូនប៉ុន្មាននាក់ក្នុងពេលនេះ លោកឪពុកនៃប្រជាជាតិ?" ហ៊ឺ! ឃើញទេ? នោះគឺជាស្មារតីរិះគន់ចាស់ដដែលដែលនឹងរិះគន់។

165 តើអ័ប្រាហាំបានធ្វើអ្វី? បាននិយាយថា "គាត់មិនបានងាកចេញពីការសន្យាដោយមិនជឿទេ។"

"ហេតុអ្វី នៅទីនេះអ្នកបានអធិស្ឋាន*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ* ហើយពួកគេមិនបានជាសះស្បើយទេ។"

166 នោះមិនសំខាន់ទេ។ បើខ្ញុំអធិស្ឋានសុំមួយម៉ឺននៅយប់នេះ ហើយមួយម៉ឺននាក់ស្លាប់នៅពេលព្រឹក នៅយប់ស្អែកខ្ញុំនៅតែចាក់ប្រេងតាំងអ្នកជំងឺ ហើយអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ កុំបញ្ឈប់វា បន្តិចណាឡើយ។ ព្រះបានសន្យាវា។ ខ្ញុំជឿវា។ ពិតប្រាកដ។ កុំធ្វើអ្វីខុសតាមអ្វីដែលពួកគេនិយាយនៅតែបន្ត។ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងចំអកឱ្យ។ នោះគឺជាការប្រមាថនៃព្រះបន្ទូល។

167 អ័ប្រាហាំ ឈរលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ទីបំផុតវាត្រូវបានសម្រេច។ អូ ខ្ញុំអើយ!

168 មើលការសើចចំអកនៃភាពស្រពេចស្រពិល។ ការចំអកមើលងាយ និងការតិះដៀលពីភាពខ្សឹកខ្សួល ដំបូង។ ពួកគេមាន...នាងត្រូវទ្រាំទ្រនឹងការតិះដៀលថាជាស្ត្រីគ្មានកូនអស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំនោះ។ នាងមានអាយុជិតមួយរយឆ្នាំ។ នាងមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ ដោយមានព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលមានបន្ទូលថា នាងក៏នឹងក្លាយជា*ព្រះនាង* ជាមាតារបស់កូននេះ។ ហើយនាងនិងអ័ប្រាហាំ ជាស្ត្រី

គ្មានកូន—រូបកាយរបស់ពួកគេក៏ដូចស្លាប់ដែរ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនដែលសង្ស័យលើព្រះបន្ទូលនោះទេ សូម្បីតែបន្តិច។ ប៉ុន្តែដំបូង គេត្រូវតែឈរ។ ហើយបន្ទាប់មកហាលេលូយ៉ា ព្រះបានរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងម៉ោងដ៏ងងឹតនោះៈ អ៊ីសាកបានកើតមក។ "ហើយពូជរបស់គាត់ប្រៀបដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រ ឬផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌។" ឃើញទេ? ព្រះតែងតែឆ្លើយតបព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បាទ។ ពោះដែលគ្មានកូន ដំបូង បន្ទាប់មកមានអ៊ីសាក។

169 សាការី និងអេលីសាបិត ក៏ដូចគ្នាដែរ បុរសចំណាស់ និងស្ត្រីចំណាស់នោះនៅតែប្រកាន់ខ្ជាប់។ ពេលដែលសាការីឡើងដល់ទីនោះ ហើយអាចសរសេរនៅលើបន្ទះក្ដាររបស់គាត់ ហើយនិយាយថា "ទេវតាបានមកជួបខ្ញុំ ប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងបង្កើតកូនដោយអេលីសាបិតជាប្រពន្ធចាស់របស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយទៀតទេ។ ខ្ញុំគរ។ ខ្ញុំនឹងគររហូតដល់ថ្ងៃដែលទារកកើតមក។ ប៉ុន្តែមានទារកមួយមក ហើយគាត់នឹងក្លាយជាហោរានៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។ គាត់នឹងក្លាយជាផ្កាយព្រឹកនាំផ្លូវ។ គាត់គឺជាអ្នកនាំមុខនៃព្រះមេស្ស៊ី។" តើវាអាចទៅរួចដោយរបៀបណា?

170 អ្នកខ្លះបាននិយាយថា "តាចាស់ដ៏កំសត់។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាគាត់បាត់បង់សតិចេះគិត អ្នកដឹងទេ។ មានរឿងតូចមួយ។ ប៉ុន្តែមើលទៅអេលីសាបិតចាស់នៅទីនោះអាយុប្រហែលប៉ែតសិប។ ហើយមើលទៅ—មើល—មើលសាការីចាស់ហើយញ័រ ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងនិយាយបែបនេះ។ អញ្ចឹង តាចាស់ដ៏កំសត់អើយ។"

171 ប៉ុន្តែគាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ពាក្យតិះដៀលបែបនេះ រហូតដល់នាងលាក់ខ្លួនជាច្រើនថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែគាត់បាននៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ អូ ខ្ញុំអើយ!

172 បដិសេធការពេញនិយម បដិសេធមតិដ៏មានប្រជាប្រិយ បដិសេធមិនឱ្យមានភាពស្រស់ស្អាតនៃថ្ងៃនេះ និងរចនាប័ទ្មនិងអ្វីដែលនៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានបដិសេធ។ ពួកគេបានបដិសេធមិនដើរជាមួយហ្វូងមនុស្សដែលមិនជឿ។ ពួកគេបានបដិសេធអ្វីៗនៃពិភពលោក។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើវា ដើម្បីនៅជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើវា។

173 ថ្ងៃនេះក៏ដូច្នោះដែរ។ អ្នកញែកខ្លួនអ្នកចេញពីអ្វីគ្រប់យ៉ាងក្រៅពីអ្នកនិងព្រះ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំធ្វើនោះទេ។ វាជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើជាមួយព្រះ។ ឃើញទេ? វាគឺជាអ្នក ក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់។ បាទ។

174 ប៉ុន្តែមើលអ្វីដែលព្រះបានប្រទានដល់គាត់។នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមក សាការីក៏បាត់ទៅ អេលីសាបិត ផងដែរ។ ប៉ុន្តែពេលកូនប្រុសរបស់គេមកដល់វាលរហោ ស្ថាន ដោយមាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "គ្មានមនុស្សណាដែលកើតមកពីមនុស្សស្រីធំជាងគាត់ទេ។" អាម៉ែន។ ជាអ្វី? នាងបានទទួលរងនូវការតិះដៀលពីភាពគ្មានកូន។ នាងបាននៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល ហើយសម្រាលបានកូនប្រុសបែបនេះ។

175 ដូចជាសារ៉ាពីបុរាណ ដូចជាអ័ប្រាហាំពីបុរាណ គូស្វាមីភរិយាចាស់បានកាន់វា។ មើល ភាគច្រើនដែលមិនទាន់កើតមក "ដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រ" មិនមានជាតិសាសន៍ណាមានមនុស្សច្រើនដូចជនជាតិយូដាទេ។ "ដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រ ឬផ្កាយនៅលើមេឃ។" តើមានអ្វីកើតឡើង? វាបានកើតឡើងនៅក្នុងមនុស្សភាគតិច កូនមួយ។

176 ឥឡូវអ្នកឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងទៅ។ កូនម្នាក់ នោះហើយជាអ្វីដែលវាបានយក។ វាបានយកកូនម្នាក់ដើម្បីអង្រួនប្រជាជាតិនានា ហើយចង្អុលទៅព្រះមេស្ស៊ី។ យកមួយ ដែលស្តាប់បង្គាប់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ព្រះគ្រាន់តែត្រូវការមនុស្សតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវការ កន្លែងណាមួយដែលទ្រង់អាចមានសំឡេង។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់ចង់បាន ដើម្បីឱ្យមានបុរសម្នាក់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។ អូ របៀបដែលទ្រង់ចូលចិត្តយកមនុស្សតែម្នាក់!

177 ទ្រង់មានណូអេ មួយដង។ ទ្រង់មានមួយ—ទ្រង់មានម៉ូសេ មួយដង។ ទ្រង់មាន—យេរេមា។ ទ្រង់មាន—អេលីយ៉ា។ ទ្រង់មានអេលីសេ។ ទ្រង់មានយ៉ូហាន។ ទ្រង់—ទ្រង់មាន...ទ្រង់មានសាំសុន។ ដរាបណាទ្រង់អាចមានបុរសម្នាក់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ នោះគឺជាសំឡេងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់អាចនិយាយតាមរយៈវា។ ទ្រង់អាចថ្កោលទោសពិភពលោក។ អូ ខ្ញុំអើយ!

178 របៀបដែលទ្រង់ស្រេកឃ្លាននិងឡើងលើភ្នំ ដើម្បីមានបុរសម្នាក់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ "ដែលខ្ញុំអាចនិយាយតាមរយៈទ្រង់។ ខ្ញុំអាចឱ្យសំឡេងរបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេស្គាល់។ ទោះបីជាគាត់នឹងទទួលរងការស្តីបន្ទោស ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យសំឡេងរបស់ខ្ញុំស្គាល់។" ឃើញទេ? អូ បាទ។

179 ភាពអត់ឃ្លាន ទីមួយ។ ត្រូវនៅពោះទទេ ត្រូវឈឺរងនូវសេចក្តីតិះដៀលនៃភាពគ្មានកូន។ សារ៉ាត្រូវតែឈឺ។ សាការីនិងអេលីសាបិត ក៏ត្រូវឈឺដែរ។

180 មើលថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយ។ សូមក្រឡេកមើលកូនរបស់ស្រីពេស្យានៅថ្ងៃនេះ។ នាងបានយកប្រជាជាតិនានាមកក្រោមការគ្រប់គ្រងនយោបាយនៃនិកាយ ស្ត្រីពេស្យានិងកូនស្រីរបស់នាង។ សូមក្រឡេកមើលថាតើនិកាយមួយជំនាន់ណាដែលបានងើបឡើង ហើយតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលសុចរិត។ កុំបារម្ភអី។ នៅជាមួយព្រះបន្ទូល។ វាមិនអីទេ។

181 អ្នកអាចនឹងត្រូវគេមើលងាយ គេហៅថាជាអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធ។ អ្នកអាចនឹងត្រូវបានហៅ គ្រប់ឈ្មោះអាក្រក់។ ប៉ុន្តែ ចូរនៅទីនោះ វាជាព្រះបន្ទូល ការតិះដៀលនៃព្រះបន្ទូល ជារឿងដែលគេនឹងនិយាយអំពីអ្នក។

182 យុវជនម្នាក់ គាត់ប្រហែលជានៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ គាត់ជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ ជីម ភូល ក្មេងប្រុសជីម—ប្រជាជនរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវបានគេសួរនៅថ្ងៃមុន។ មែនហើយ គាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ។ មានគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា "បើអ្នកនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងក្រុមជំនុំ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមានព្រះវិហារធំ ឬអ្វីមួយ?" ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញពន្លឺ។ នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ?

183 "កូនរបស់មនុស្សទុច្ចរិតមានច្រើនជាងមនុស្សសុចរិត។" បាទ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្មាននាក់ដែលសុចរិត! សូមក្រឡេកមើលថាតើមានប៉ុន្មានក្តាប់តូចនៅសម័យលោកណូអេ។ ឃើញទេ? សូមមើលថាតើវាជាអ្វីនៅសម័យក្រុងសូដុំម។ ឃើញទេ? មនុស្សសុចរិតប៉ុន្មាននាក់!

184 ស្រីសំផឹងមានកូនប៉ុន្មាននាក់! នាងគ្រាន់តែចិញ្ចឹមកូនតាមបែបចាស់ ប៉ុន្តែពួកគេសុទ្ធតែជាកូនតិរច្ឆាន។ ស្រីពេស្យាបន្តពូជជាស្រីពេស្យា។ ឆ្កែបន្តពូជមកជាឆ្កែ។

185 ហើយព្រះគ្រីស្ទបានប្រោសអ្នកចាក់ប្រេងតាំង។ ព្រះគម្ពីរនាំមកនូវមនុស្សសុចរិត ដូច្នេះយើងត្រូវតែឈរក្នុងការគិតថាជាក្រុមតូច។ វាគួរឲ្យអាណិតណាស់!

186 សូមក្រឡេកមើលព្រះវិហារអេភេសូរដ៏អស្ចារ្យ មានតែដប់ពីរប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងនោះ។ បាទ។ រកមើលថាតើក្រុមដែលយើងមានថ្ងៃនេះ ខាងណា។ បាទ។

មានតែព្រលឹងប្រាំបីប៉ុណ្ណោះនៅសម័យណូអេ។

187 មានតែប្រាំនាក់ប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងថ្ងៃរបស់លោកឡុត ទេ បួន ឡុត និងប្រពន្ធ កូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់។ ហើយនាងក្លាយទៅជាបង្គោល បន្ទាប់ពីនាងចេញមក ដោយមើលទៅក្រោយ។ តាមពិត បីនាក់ចេញមកក្នុងថ្ងៃនោះ។

188 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ដូចដែលវាមាននៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកគេ។" ចូរប្រយត្ន័សូមអោយយើងមើលនិងប្រយ័ត្ន។ មនុស្សសុចរិតប៉ុន្មាននាក់! ប៉ុន្តែ ដូចដែលធ្លាប់មាន អ្នកចំអកត្រូវតែជេរប្រមាថ។ ស្ត្រីអត់កូន...ចូរឈរនៅនឹងសេចក្តីតិះដៀលនៃភាពគ្មានកូន ជាមុន។ ខ្ញុំអើយ!

189 ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់។ ខ្ញុំ...ខ្ញុំអត់...ខ្ញុំចង់ជួយយកក្មេងទាំងនេះ។ ទ្រាំជាមួយខ្ញុំ បន្តិច។ ឃើញទេ?

190 មនុស្សគឺតែងតែដូចពីមុន។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយម្តងទៀត។ ហើយ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក...ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាថតបានឬអត់ទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវានៅក្នុង ខ្សែអាត់ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្តាប់ខ្ញុំ អ្នកនៅក្នុងខ្សែអាត់។ កុំខកខានពីវា ប៉ុន្តែសិក្សាវា។ មនុស្សឥឡូវនេះគឺដូចជាគាត់តែងតែមាន។ គាត់កំពុងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ ទន្ទឹងរង់ចាំអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយមិនអើពើនឹងអ្វី ដែលទ្រង់បានធ្វើ និងកំពុងធ្វើ។ គាត់សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអ្វីដែលគាត់ បានធ្វើ។ គាត់ទន្ទឹងរង់ចាំអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនអើពើនឹងអ្វីដែលព្រះ កំពុងធ្វើ ហើយនៅទីនោះគាត់ខកខានរឿងទាំងមូល។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាពួកគេទទួល បាន។ ឃើញទេ? មិនអើពើនឹងអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ! ទ្រង់ជ្រាបនូវអ្វីដែលទ្រង់បាន ធ្វើ។ ហើយទ្រង់ដឹងពីការសន្យាអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានឃើញអ្វី ដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។

191 អូ អ្នកពេនទីកុស្ត ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាឧទាហរណ៍នោះ! អ្នកកំពុង ទន្ទឹងរង់ចាំអ្វីមួយនឹងកើតឡើងៈ ដូចជាតែងតែកើតឡើងនៅក្រោមអ្នក ហើយអ្នក មិនដឹងវាទេ។ "តើទ្រង់នឹងដាក់អ្នកប៉ុន្មានដង ដូចមេមាន់ធ្វើជាមួយកូនរបស់នាង ប៉ុន្តែអ្នកមិនព្រមទេ។" អ្នកបានគិតអំពីប្រពៃណី និងនិកាយរបស់អ្នកច្រើនជាងអ្នក បានធ្វើអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ បាទ។

192 តើម៉ារីរងពាក្យតិះដៀលយ៉ាងណា! (ដូចដែលយើងកំពុងបញ្ចប់។) តើពាក្យ តិះដៀលយ៉ាងម៉េចដែលម៉ារីនិងយ៉ូសែបមាន ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! វា ជាពេលវេលាបុណ្យណូអែល។ ខ្ញុំមានគម្រោងកាន់ភ្ជាប់បន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែអ្នក

នឹងព្យាច្រើនតាមវិទ្យុ និងក្នុងចំណោមគ្រូគង្វាលជាដើម។ តើពាក្យតិះដៀល យ៉ាងណាដែលម៉ារីនិងយ៉ូសែបមាន កាន់តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះ! សូមចងចាំ ឥឡូវនេះ។ ហើយការមើលងាយ ដែលចងចិញ្ចើម ពេលឃើញនាងម៉ារីដើរកាត់ជាមួយយ៉ូសែប។ "អ្នកកំពុងរៀបការជាមួយស្រីពេស្យា។" ឃើញទេ? បងប្អូនអើយ ចូរចាំថា ការផិតក្បត់គឺជាទោសស្លាប់នៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ។ "ឥឡូវនេះ អ្នកការពារនាងពីការសម្លាប់។ នាងត្រូវធ្វើជាម្ដាយរបស់អ្នកហើយ។" ហើយ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា គ្រប់ពេលវេលា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងដោះស្រាយជាមួយពួកគេ ហើយវាគឺយោងទៅតាមព្រះបន្ទូល។ ហើយពួកគេមិនដឹងទេ។ ឃើញទេ?

193 "ស្រីព្រហ្មចារីនឹងបង្កើតកូន។" យ៉ូសែបបានដឹងរឿងនោះ។ ម៉ារីបានដឹង ដោយសារតែ បន្ទាប់ពីព្រះបន្ទូលត្រូវបានសរសេរហើយមានទេវតាមួយនិយាយ ជាមួយពួកគេ ការបញ្ជាក់ ឬការបង្ហាញព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានសរសេរ នោះនឹងកើតឡើង។ កុំសុបិន្តឥឡូវនេះ។ សូមគិត។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមកផែនដី មិនដែលនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងមូលទេ។ ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ។

194 យ៉ូសែបបានមើល។ ហើយមុននឹងទេវតាមកសួរសុខទុក្ខគាត់ គាត់និយាយថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្រលាញ់នាង។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំជាមនុស្សសុចរិត។ ខ្ញុំមិនអាចរៀបការជាមួយមនុស្សស្រីបែបនេះទេ។"

195 ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកកាន់គាត់ ក្នុងសុបិនមួយ ហើយនិយាយថាៈ "យ៉ូសែប កូនរបស់ព្រះបាទដាវីឌ កុំខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារីធ្វើជាភរិយារបស់អ្នកឡើយ ដ្បិតការដែលមានគភ៌ក្នុងនាង គឺមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។" អូ ខ្ញុំអើយ! ស្រួលចិត្តយ៉ាងណា! ឃើញទេ?

196 ហើយម៉ារីនៅតាមផ្លូវរបស់នាងទៅឯអណ្តូង។ ស្ត្រីព្រហ្មចារីតូច អាយុប្រហែលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ ដប់ប្រាំបី រៀបការជាមួយបុរសម្នាក់ធ្លាប់រៀបការរួចហើយមានកូនបួននាក់។ បុរសចំណាស់ម្នាក់។ ហើយនាងគឺ...នាងស្រលាញ់គាត់ហើយ—ហើយនាងមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ។ ហើយគាត់ស្រឡាញ់នាង ហើយគាត់មិនដឹងពីមូលហេតុអ្វីទេ។ ហើយនៅទីនេះ ពួកគេមក។ មកដល់អណ្តូងទៅដងទឹក និងការសិក្សាទាំងអស់លើអ្វីដែលនាង—នាងកំពុងគិតអំពីបទគម្ពីរ ដោយមិន

សង្ស័យឡើយ ហើយបន្ទាប់មកពន្លឺមួយបានភ្លឺនៅពីមុខនាង។ ពេលដែលពន្លឺនោះភ្លឺ មានទេវតាមួយអង្គឈរ។

197 ឆ្ងល់ថាតើម៉ារីតូចនោះមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា? តើអ្នកធ្លាប់គិតដល់រឿងហ្នឹងទេ? ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើនាងមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចដូចខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញដែរឬទេ?

198 "សួស្តីម៉ារី!" *សួស្តី*មានន័យថា "ឈប់។" "យកចិត្តទុកដាក់លើអ្វីដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ អ្នកមានពរហើយក្នុងចំណោមមនុស្សស្រី ព្រោះព្រះបានសព្វព្រះទ័យនិងអ្នក ហើយអ្នកនឹងបង្កើតកូន។ មិនស្គាល់បុរសណាទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមានកូន។ ហើយបងប្អូនជីដូនមួយរបស់អ្នកគឺអេលីសាបិត កាលគាត់ចាស់ទៅហើយ នាងក៏មានផ្ទៃពោះដែរ ហើយនឹងបង្កើតកូន។ ហើយសញ្ញាទាំងនេះនឹងត្រូវបានធ្វើ។"

នាងបាននិយាយថា "តើទាំងនេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា ដោយឃើញថា ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សណាផង?"

199 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងគ្របបាំងអ្នក។ ព្រះដ៏វិសុទ្ធដែលនឹងប្រសូតមកក្នុងអ្នក នឹងត្រូវបានគេហៅថាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។"

200 ចូរឲ្យអ្នកចំអកនិយាយអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយចុះ។ នាងបានដឹងពីវា។ នាងដឹងថាវានឹងត្រូវ ព្រោះព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។

201 ឥឡូវនេះ តើនាងត្រូវមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា នៅថ្ងៃនោះឬ ការមកដល់សម្រាប់ការកាត់ស្បែករបស់ទារក នៅពេលនាងកំពុងដើរទៅទីនោះ ឡើងជាមួយនឹងទារកតូចនេះនៅក្នុងដៃរបស់នាង*បែបនេះ*។ ហើយស្ត្រីទាំងអស់រក្សាគម្លាតពីនាង ដោយកាន់ម្ភុលធ្វើការដ៏ល្អ ដើម្បីថ្វាយកូនរបស់ខ្លួន និងឲ្យពួកគេកាត់ស្បែក ហើយពួកគេស្ទើរតែទាំងអស់ទាញកូនចៀមមួយ។ ប៉ុន្តែ នាងមានសត្វលលកពីរក្បាល ដែលសម្រាប់លាងសម្អាតខ្លួននាង។ ទារកតូចរុំដោយក្រណាត់ ធ្វើចេញពីនឹមពីក្រោយគោ នឹម ការរុំនៅលើខ្នងគោ។ នោះគ្រាន់តែជាក្រណាត់រុំក្នុងស្នូក។ ពួកគេគ្មានអ្វីសម្រាប់ទ្រង់ទេ។ ពួកគេក្រីក្រពេក។ ហើយនៅទីនេះនាងបានឈរ។

202 គ្មានការសង្ស័យទេ ស្ត្រីទាំងអស់បានរក្សាគម្លាតរបស់ពួកគេពីស្ត្រីព្រហ្មចារីតូចនេះ។ បាននិយាយថា "អ្នកឃើញទេ នាងមានកូនខុសច្បាប់។" សូមមើលពីរបៀបដែលព្រះធ្វើឱ្យអ្វីៗមើលទៅដូចទាំងស្រុង។ អូ ខ្ញុំអើយ! ទ្រង់គ្រាន់តែទាញរោមត្រង់ភ្នែករបស់សាតាំង។ "ស្មោកគ្រោកប៉ុណ្ណា! កខ្វក់ប៉ុណ្ណា! អំពើ

ផិតក្បត់។ នោះហើយជាអ្វីដែលនាងត្រូវបានគេហៅ។ នាងជាមនុស្សផិតក្បត់។" នោះមិនបានបញ្ឈប់ការវាយដំនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់ម៉ារីតូចនោះទេ។ ពួកគេបានរក្សាគម្លាតរបស់ពួកគេពីទ្រង់។

203 គេនៅតែធ្វើដូចគ្នា ហៅទ្រង់ឥឡូវនេះ "ថាជាអ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធឬអ្នកនិយមជ្រុល" ឬក៏អ្វីផ្សេង។

ម៉ារីដឹងថាទារកនោះជានរណា។ នាងគ្រាន់តែបន្ត ដដែល។

204 ប៉ុន្តែ អូ តើគេមិនគួរកត់សម្គាល់ទេថា តើពេលដែលស៊ីម្មាន អង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ គាត់ត្រូវបានសន្យាឬ? គាត់បានដើរជុំវិញដោយទាយ។ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឯខ្ញុំ។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនឃើញការស្លាប់ទេ..." ហើយគាត់មានអាយុប៉ែតសិបជាងនៅពេលនោះ។ "ខ្ញុំនឹងមិនឃើញសេចក្ដីស្លាប់ទេ មុនពេលខ្ញុំឃើញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។"

205 "ស៊ីម្មាន អ្នកចាស់ហើយ កូនប្រុស។ អ្នក—អ្នក...មិត្តចាស់ហាក់មានស្មារតីវង្វេង អ្នកដឹងទេ គាត់តូច... ទុកឱ្យគាត់នៅតែឯង។ គាត់មិនអាចបង្ករគ្រោះថ្នាក់បានទេ។ គាត់នឹងមិនធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ឈឺចាប់ទេ។"

206 ប៉ុន្តែស៊ីម្មានមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ថា "ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះចុះមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈរមើលទ្រង់។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ 'ស៊ីម្មាន អ្នកជាមនុស្សសុចរិត។ ហើយអ្នកមិនទៅណាទេ...ខ្ញុំនឹងធ្វើជាទីបន្ទាល់ដល់អ្នកនៅទីនោះ។' អូ ហូ។ ហ្នឹងហើយ។

"តើទ្រង់នឹងធ្វើបែបនេះដើម្បីអ្វី ព្រះអម្ចាស់?"

"នោះជារឿងរបស់ខ្ញុំ។"

207 គំនិតរបស់ខ្ញុំគឺថា ទ្រង់ប្រាកដជាអាចកម្តៅដល់ពួកគេ នៅថ្ងៃនោះ។ "អ្នកមានសាក្សី។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនស្តាប់វា?"

208 មានតាខ្វាក់ចំណាស់ម្នាក់ អាន់ អង្គុយអធិស្ឋានក្នុងព្រះវិហារ។ ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្ដែងដល់នាង "ស៊ីម្មាននិយាយត្រូវ។" អាម៉ែន។ នាងមិនអាចមើលឃើញពន្លឺថ្ងៃពីទីងងឹតទេ ប៉ុន្តែនាងអាចមើលឃើញឆ្ងាយជាងមនុស្សជាច្រើនសព្វថ្ងៃដែលមានភ្នែកល្អ។ នាងបានឃើញក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ព្រះមេស្ស៊ីដែលយាងមកជិតដល់ដៃ ព្រះវិញ្ញាណធ្វើការក្នុងចិត្តនាង។

209 ឃើញព្រះវិហារដ៏តូចមួយណានៅទីនោះ? សាការី អេលីសាបិត ម៉ារី យ៉ូហាន អាន់ និងស៊ីម្មាន។ ប្រាំមួយក្នុងមួយលាន។ ដូចនៅសម័យណូអេ។ ប្រាំមួយនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ព្រះបានដោះស្រាយជាមួយពួកគេម្នាក់ៗ។ ពួកគេទាំងអស់មានភាពសុខដុមរមនា។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានរួមគ្នា។ អាម៉ែន។

210 នៅទីនេះ ស៊ីម្មានចាស់។ កូនតូចចូលមកនេះ។ គាត់មិនដែលលឺអ្វីសោះអំពីវាទេ។ នេះគឺជាទារក។ រួចស៊ីម្មានក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់គាត់ ហើយព្រះវិញ្ញាណក៏មកសណ្ឋិតលើគាត់ថា "ចេញទៅ ស៊ីម្មាន។"

211 គាត់ទៅនេះ ដើរមិនដឹងទៅណាទេ។ ដូចអ័ប្រាហាំ គាត់កំពុងស្វែងរកអ្វីមួយ។ គាត់មិនដឹងថាវានៅឯណាទេ ប៉ុន្តែគាត់បន្តដើរទៅមុខ។ មួយសន្ទុះក្រោយមកគាត់ក៏ឈប់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា "ទ្រង់នៅទីនោះ។"

212 គាត់បានលូកដៃទៅកាន់ដៃរបស់ម៉ារី យកទារកក្នុងដៃនាង។ ក្រឡេកមើលហើយនិយាយថា "ព្រ ះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ចាកចេញពីជីវិតនេះដោយសុខសាន្តចុះ។ ភ្នែករបស់ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។" រឿងដែលគ្រប់គ្នាសើចចំអក អ្វីដែលស្ត្រីទាំងនោះគេចចេញនោះ ស៊ីម្មាននិយាយថា "វាជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។"

213 ហើយនៅពេលនោះ ស្ត្រីពិការភ្នែកចំណាស់ម្នាក់មកដល់ បែពីផ្លូវរបស់នាងជុំវិញ ដោយញ័រជុំវិញហ្វូងមនុស្ស។ នាងក៏ឡើងមកឯទ្រង់ ហើយនាងក៏ទាយដែរ ដ្បិតនាងកំពុងស្វែងរកទ្រង់។ នាងបានប្រាប់ម៉ារីថា "ដាវនឹងចាក់ទម្លុះបេះដូងអ្នក ប៉ុន្តែវានឹងបង្ហាញពីគំនិតនៃចិត្តជាច្រើន។" ឃើញទេ? តើវាជាអ្វី?

214 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា ស្ត្រីមួយចំនួនបាននិយាយថា "ឥឡូវឃើញទេ! តើអ្នកបានឃើញទេថាវានៅកម្រិតណា? អ្នកនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? នោះហើយ។ ឃើញវាកន្លែងណា? បុរសចំណាស់នោះគ្រវីក្បាល។ គាត់នៅទីនោះ ឈរនៅមុខស្រីពេស្យានោះ ព្យាយាមនិយាយរឿងបែបនោះ។ ហ្នឹងហើយ។ ជាកូនមិនស្របច្បាប់នោះ។ មើលអាន់ចាស់នោះ អង្គុយនៅទីនេះ ហេវហត់ស្ទើរតែស្លាប់ ហើយបន្តទៅទៀត។ នាងនឹងមិនមានភាពសប្បាយរីករាយដូចយើងទេ។ ប៉ុន្តែ នៅទីនោះ អ្នកបានឃើញ។ នាងអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់សង្គមទាំងអស់នៃប្រទេសនៅ

ទីនេះ។ នាងមកពីគ្រួសារដ៏ល្អមួយ ឃើញទេ ហើយនាងអាចជាអ្នកនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនាងនៅទីនោះ។ ចាំមើលថាតើក្រុមនោះរួមគ្នាយ៉ាងណា?៉ អូបាទ។ អាម៉ែន។

215 រឿងដដែលថ្ងៃនេះ។ ‶អង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។″ ប្រាកដណាស់។ បាទ។

216 អូ យើងមានពេលបន្តិចទៀតទេ? ខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វីមួយ។ [ក្រុមជំនុំនិយាយថា ‶បាទ។″—អេដ។]

217 ខ្ញុំមានតួអង្គមួយទៀតនៅទីនេះ ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើល នៅពេលនោះដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានគេបង្ហាញឲ្យឃើញ គឺអ្នកប្រាជ្ញ។

218 ខ្ញុំចង់មានពេល ហ្វ្រេដ សូមអ្នកអានរឿងនោះ។ តើអ្នកបានទទួលវានៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នកទេ? បងប្រុសហ្វ្រេដ សុតម៉ែនមានប្រសាសន៍ថា ‶បាទ។″—អេដ។] ខ្ញុំគិតថាអ្នកទាំងអស់គ្នាបានឃើញវានៅក្នុងទស្សនាវដ្ដី។

219 រឿងដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលចុះនៅទន្លេនេះ កាលពីសាមសិបបីឆ្នាំមុន ពួកគេទើបតែជីកវាឡើង។ ថ្ងៃទី៩ខែធ្នូ បង្ហាញវា ពីតារាសាស្ត្រថា តើវាយ៉ាងម៉េច—ថាភពព្រហស្បតិ៍និងពួកគេជាផ្កាយ នៅក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ!

220 ពួកគេទទួលបានលេខតារាសាស្ត្រចាស់...សញ្ញាសម្គាល់របស់វា ពួកគេបានជីក។ នោះហើយជាពេលដែលក្រុមតារានិករនេះចូលមកក្នុងក្រុមតារានិករទាំងនេះ រួចបោះទៅក្រុងបាប៊ីឡូន ហើយពួកអ្នកប្រាជ្ញក៏ទម្លាក់ចុះ។ ចាំទេ? ពួកគេបានឆ្លងកាត់គន្លងរបស់ពួកគេ បក់ចុះទាប រាប់ពាន់លានឆ្នាំពន្លឺដាច់ពីគ្នាម្ដងទៀត។ ហើយពួកអ្នកប្រាជ្ញយូដាទាំងនោះ ដែលនៅបាប៊ីឡូន ពួកគេបានឃើញក្រុមតារានិករនោះ ចូលមកក្នុងក្រុមតារានិករនោះ ពួកគេជាតារា។ ពួកគេបីនាក់ចូល រួម និងបង្កើតជាផ្កាយព្រឹកតែមួយ។ ហើយគេបានដឹង តាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះគឺជាពេលដែលផ្កាយទាំងនោះមកជុំគ្នា ថាព្រះមេស្ស៊ីនឹងនៅលើផែនដី។

221 នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេបានចាប់ផ្ដើម ‶តើទ្រង់ដែលជាស្ដេចសាសន៍យូដាប្រសូតនៅឯណា? តើទ្រង់នៅឯណា? នៅកន្លែងណា! ព្រោះនៅពេលដែលតារាទាំងនោះចូលមក ដរាបណារូបកាយរបស់ពួកគេក្លាយជារូបកាយដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនេះ នៅពេលដែលពួកគេទាំងបីផ្លាស់ទីជាមួយគ្នា

មេស្ស៊ីនឹងនៅលើផែនដីនៅពេលនោះ។" ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានផ្លាស់ទីទៅក្នុងគន្លងរបស់ពួកគេ ពួកគេជាបុរសបានដឹងថាព្រះមេស្ស៊ីនៅលើផែនដី។

222 ពួកគេជាមេក្នុងវិស័យរបស់ពួកគេ។ ពួកគេជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេជាមេនៃវិទ្យាសាស្ត្រសាសនារបស់ពួកគេ។ ពួកគេកំពុងមើលផ្នែកខាងសាសនារបស់វា។ ហើយពួកគេបានឃើញផ្កាយទាំងនោះរំកិលចេញមកក្រៅ ភពព្រហស្បតិ៍ និងសាហ្គាស ហើយបន្ទាប់មកផ្លាស់ទីទៅក្នុង—បន្ទាត់របស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "យើងដឹងថា ព្រះមេស្ស៊ីគង់នៅកន្លែងណាមួយ។ ដូច្នេះ ទ្រង់ត្រូវតែនៅក្រុងយេរូសាឡិម ព្រោះនោះជាកន្លែងសម្រាប់សាសនានៃពិភពលោកនៃសាសនារបស់ព្រះមេស្ស៊ី។ នោះជាទីស្នាក់ការរបស់ពួកគេ។ នោះជាទីស្នាក់ការរបស់និកាយ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលក្រុមឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យអង្គុយ។"

223 ហើយនៅលើអូដ្ឋពួកគេបានទៅពីរឆ្នាំចុះកាត់ទន្លេទីគ្រីស និងឆ្លងកាត់វាលភក់និងព្រៃ ធ្វើដំណើរទៅទីក្រុង បេះដូងពោរពេញដោយភាពរីករាយ។

224 ពួកគេបានដឹងនៅពេលដែលផ្កាយនោះកំពុងព្យួរនៅទីនោះ។ ហើយនេះសូម្បីតែតារាវិទូក៏និយាយថា សព្វថ្ងៃនេះ "ប្រសិនបើពួកគេពិតជា មានតារា ចូលមកកន្លែងនោះម្តងទៀត វានឹងធ្វើឱ្យមានផ្កាយមួយ ពីកន្លែងដែលពួកគេកំពុងឈរសម្លឹងមើល។" ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែឈរពីកន្លែងនោះ ដើម្បីមើលវា។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។

225 អាស្រ័យលើកន្លែងដែលអ្នកកំពុងឈរ។ អាស្រ័យលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងមើល។ អូ ហូ។ បាទ។

226 ឃើញដូច្នោះ ក៏ដើរតាម ក៏ត្រូវតាមជួរ។ មិនថាពួកគេទៅដល់ណាក៏ដោយ វាត្រូវនឹងបន្ទាត់របស់គេ។ វាបានដឹកនាំពួកគេ។ ឃើញទេ?

227 នោះជាវិធីដែលអ្នកត្រូវរៀបចំបទគម្ពីរទាំងអស់ អ្វីៗទាំងអស់ ហើយត្រូវស្ថិតនៅលើការរៀបចំនោះជាមួយនឹងបទគម្ពីរ។ នោះជាវិធីតែមួយ។ វានឹងនាំអ្នកត្រង់ទៅរកទ្រង់។ ប្រាកដណាស់។

228 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ គេបានមកដល់ ហើយស្រែក "តើទ្រង់ជាស្តេចសាសន៍យូដាប្រសូតនៅឯណា?" ចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម តារាបានដឹកនាំពួកគេនៅទីនោះ ត្រង់ទៅកាន់ទីស្នាក់ការរបស់និកាយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេ

បែរទៅរកវា តារាក៏ចាកចេញពីពួកគេ។ ចូលទៅក្នុងទីក្រុង ពួកគេបានទៅតាមផ្លូវ។ ពួកគេគិតថាទីក្រុងនឹងពោរពេញទៅដោយអំណររបស់ព្រះ។ ឡើងចុះតាមផ្លូវដោយភាពរីករាយ ពួកគេបានទៅស្រែកថា ‟តើព្រះអង្គដែលប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា? យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់ ពេលយើងនៅទិសបូព៌ា ហើយយើងបានមកថ្វាយបង្គំទ្រង់។″

229 ចូរចាំថា តារា ពួកគេបានទៅទិសខាងលិច។ ពួកគេនៅបូព៌ា។ ‟ឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច បន្តដំណើរទៅមុខទៀត។ នាំយើងទៅ...″ ឃើញទេ? ពួកគេពិតជា...ពួកគេបាន...មែនហើយ បាប៊ីឡូន និងឥណ្ឌា ស្ថិតនៅខាងកើតប៉ាឡេស្ទីន ដែលជាប្រភេទភាគអាគ្នេយ៍។ ហើយពួកគេបានទៅទិសខាងលិច។ ‟នាំមុខខាងលិច″ អ្នកស្គាល់បទចម្រៀង ‟នៅតែដំណើរការ។ នាំយើងទៅកាន់ពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះ។″ ឃើញទេ? ពួកអ្នកប្រាជ្ញបានមកទិសខាងលិច។ ចាកចេញពីទិសបូព៌ា ឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច គេបានឃើញផ្កាយនោះ។ ឥឡូវនេះ បើពួកគេនៅលោកខាងលិច ក្រឡេកមើលទៅខាងក្រោយ គេមិនឃើញវាទេ។ ឃើញទេ?

230 នៅពេលដែលពួកគេទៅដល់ទីនោះ វាបានដឹកនាំពួកគេនៅទីនោះ បន្ទាប់មកវាបានចាកចេញពីពួកគេ។ ហើយពួកគេបានគិតថា ‟វានៅទីនេះ។ តារាបានចាកចេញហើយ ដូច្នេះវានៅទីនេះ។″ ពួកគេនៅក្នុងទីក្រុង។ ដូច្នេះ ‟អូ ខ្ញុំអើយ″ ពួកគេថា ‟គ្រប់គ្នាគ្រាន់តែច្រៀង និងសប្បាយរីករាយ។ ថ្វាយសិរីល្អនៃព្រះបានបំភ្លឺគ្រប់យ៉ាង។ ដូច្នេះ យើងនៅទីនេះ។ យើងដឹងថា—យើងដឹងថាសមិទ្ធិផលរបស់យើង ដូចដែលយើងបានមើលក្រុមផ្កាយនោះ′ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ គ្មានម្ចាស់ណាអាចឡើងមកទីនោះ ហើយទាញតារាទាំងនោះមករួមជាមួយគ្នា។ ហើយយើងដឹងនៅពេលនោះ—នៅពេលដែលផ្កាយទាំងនោះចូលមកក្នុងរូបកាយស្ថានសួគ៌នោះ នោះគឺជាពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីនៅលើផែនដី។ ព្រះមេស្ស៊ីគឺនៅលើផែនដី។″

231 ហើយរៀងរាល់រាប់រយឆ្នាំម្តង ពួកគេឆ្លងកាត់ក្រុមតារានិកររបស់ពួកគេម្តងទៀត អ្នកឃើញហើយ ហើយបន្ទាប់មកមានអំណោយមួយមកផែនដី។ សូមកត់សម្គាល់។

232 ‟ព្រះមេស្ស៊ីគឺនៅលើផែនដីនៅពេលនោះ—នៅពេលដែលក្រុមតារាទាំងនោះបានជួបជុំគ្នា។″ ហើយពួកគេបានដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនោះ ដូច្នេះពួកគេបានទៅទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃសាសនា ហើយចាប់ផ្តើមដើរ ដោយនិយាយ ឡើងចុះ

តាមផ្លូវដែលគេបានទៅ តាមអូដ្ឋទាំងនេះ "តើទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់នៅឯណា? តើព្រះអង្គដែលប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា? យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសបូព៌ា។ ទ្រង់នៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ។ តើទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់នៅឯណា?" ហ៊ឺ! ពាក្យតិះដៀល!

233 ពួកគេបានទៅជួបលោកបូជាចារ្យ។ គាត់បាននិយាយថា ប្រហែលជាបាននិយាយថា "តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក? ហេតុអ្វី អ្នកជាអ្នកនិយមជ្រុល!" ឃើញទេ? ជេរស្តីសមិទ្ធិផលវិទ្យាសាស្ត្រ! ដោយអំណាចនៃព្រះ ពួកគេបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់។ ហើយពួកគេជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា ឆ្លាត។ ពួកគេនៅក្នុងវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រសាសនា។ ហើយពួកគេបានដឹងថា នៅពេលដែលតារាទាំងនោះទៅដល់ទីនោះ ព្រះមេស្ស៊ីគឺនៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយនៅទីនេះ កន្លែងដែលគួរស្គាល់វា មិនដឹងអ្វីអំពីវា។

234 ខ្ញុំគិតថា ក្មេងៗឈរនៅតាមផ្លូវ បាននិយាយថា "ហា! មើលនោះនែ៎។ ហា! នោះជាក្រុមអ្នកនិយមជ្រុល។ ស្ដាប់ពួកគេនិយាយថា 'តើទ្រង់បានប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា?' ពួកគេមិនដឹងថាហេរ៉ូឌជាស្តេចនៅទីនេះទេឬ។ ពួកគេមិនស្គាល់ប៊ីស្សព *នោះ។*" អូ ខ្ញុំអើយ!

235 "តើព្រះអង្គដែលប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា? យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសបូព៌ា។"

236 ពួកគេនិយាយ "មកទីនេះ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយនៅទីនេះ។" អូហូ។ "មកនេះ។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាឃើញផ្កាយណាខ្លះ?"

"អូ ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដូចនោះទេ។"

237 "តារាវិទូទាំងអស់មកទីនេះ។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាបានឃើញតារានៅទីណាឬទេ?"

"ទេ។ ទេ។"

"តើអ្នកបានឃើញអ្វីដូចជាអព្ភូតហេតុ ឬប្រភេទសញ្ញាអាថ៌កំបាំងណាឬទេ?"

"ទេ។ យើងមិនឃើញអ្វីដូចនោះទេ។ អត់ទេ។"

238 កុំទាន់។ រឿងដូចគ្នា។ ពួកគេមិនឃើញអ្វីសោះ។ ពួកគេមិនអាចមើលវាបានទេ។

"អូ តោះហៅចូលមក—អ្នកដឹកនាំ។ ចុះអ្នកទាំងអស់គ្នាវិញ?"

"ទេ។ យើងមិនដែលឃើញផ្កាយណាទេ។"

239 "មែនហើយ ចុះអ្នករាល់គ្នាដែលរក្សាទុកពេលវេលា នៅលើជញ្ជាំង? អ្នកបាន មើលផ្កាយ។ អ្នកធ្លាប់ដឹងរឿងហ្នឹង... អ្នកដឹងពីកន្លែងដែលក្រុមតារានិករទាំងអស់ ស្ថិតនៅលើមេឃ។ អ្នកស្គាល់ផ្កាយទាំងអស់។ តើអ្នកបានឃើញអ្វីទេ?"

"ទេ។ យើងមិនបានឃើញអ្វីមួយទេ។" ប៉ុន្តែវាគឺនៅទីនោះ។

240 ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! អូ! តើអ្នកមិនឃើញវាទេឬ? វាមាននៅពេលនេះ ហើយ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញវាទេ។ វាកំពុងបន្ត នៅជុំវិញពួកគេ ហើយពួកគេមិនអាច មើលឃើញវាទេ។

241 "ទេ។ យើងមិនឃើញអ្វីសោះ។ អូ ខ្ញុំបានទៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញអ្វី សោះ។" ប្រាកដណាស់ អ្នកនឹងមិនឃើញទេ។ គ្រាន់តែងងឹតភ្នែកពេក។ វាមិនមែន សម្រាប់អ្នកដើម្បីមើលវាទេ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកខ្វាក់នោះ ហេតុអ្វី ប្រាកដ ណាស់ អ្នកនឹងមិនឃើញវាទេ។

242 វាគឺសម្រាប់តែអ្នកដែលព្រះនឹងបង្ហាញវាឱ្យឃើញ។ នោះគឺជាអ្នកដែលត្រូវឱ្យ ឃើញវា។ តែងតែជាវិធីនោះ។ ប្រាកដណាស់។

243 វាគឺជាណូអេដែលអាចមើលឃើញភ្លៀងនៅលើមេឃ អ្នកដឹងទេ ប៉ុន្តែពួកគេ ដទៃមិនអាចឃើញវាបានទេ។ ឃើញទេ? គេមិនបានឃើញភ្លៀងធ្លាក់នៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែណូអេឃើញវា។

244 គឺអ័ប្រាហាំដែលបានឃើញសារ៉ាកាន់ទារក។ ត្រូវហើយ។ មិនមែនអ្នកចំអក ថា "បិតានៃជាតិសាសន៍អើយ តើលោកមានកូនប៉ុន្មាននាក់ហើយ?"

245 របៀបដែលយើងអាចចុះមកតាមរយៈព្រះគម្ពីរ អ្នកប្រាជ្ញ និងហោរា គ្រប់ផ្លូវ! "ជំនឿជាភស្តុតាងនៃអ្វីដែលមើលមិនឃើញ។" ពួកគេដឹងថាព្រះបន្ទូលទ្រង់មាន បន្ទូល ហើយវានៅទីនោះ។ *នេះ*គឺជាភស្តុតាងរបស់វា។ ពួកគេឃើញវា។ ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់។ អូ ខ្ញុំអើយ!

"អ្នកប្រាជ្ញរបស់យើងមិនឃើញផ្កាយនោះទេ។ មិនមានអ្វីទៅវាទេ។"

246 ហេតុអ្វី? តាមពិតពេលគេមើលហើយចូលជាមួយក្រុមបែបនេះ ផ្កាយក៏ ចេញទៅ។

247 រឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានពន្លឺជាច្រើនចេញ ត្រឹមត្រូវហើយ កំពុងតែភ្ជាប់ជាមួយក្រុមបែបនេះ ដែលមិនជឿវា តាំងពីនៅកន្លែង ដំបូង។ និងរបៀបដែលយើងនឹងមាន—សហជីពនៃព្រះវិហារ? "តើយើងនឹងដើរ ជាមួយគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ក្រៅពីបានយល់ព្រម?" តើមានការប្រកបដោយ របៀបណា...នៅទីនេះ ជុំវិញពិភពលោក ទាំងអស់—ព្រះវិហារ ក្រុមជំនុំរួមនៃ ពិភពលោក? តើយើងនឹងរួបរួមគ្នាដោយរបៀបណាពេលយើងនៅឆ្ងាយរាប់លាន ម៉ាយ? ឃើញទេ? តើយើងនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា? អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អជា មួយយើង ហើយ*នេះ* និង*នោះ* ហើយ*នោះ* និងទាំងអស់គ្នា ហើយនៅតែរួបរួម ជាមួយនឹងអំពើពុករលួយបែបនេះ។

248 ព្រះកំពុងតែមានភរិយាម្នាក់ដែលបរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង ស្ថិតនៅ ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ត្រូវហើយ។

249 ពាក្យតិះដៀលសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវចំពោះព្រះបន្ទូល។ (ហើយបន្ទាប់មក យើង នឹងឈប់ ត្រឹមតែមួយនាទីប៉ុណ្ណោះ។) ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេតិះដៀលចំពោះ ព្រះបន្ទូល។ មើលនេះ។ តើទ្រង់អាចទ្រាំនឹងការតិះដៀលបានដោយរបៀបណា នៅពេលដែលទ្រង់ជាព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ចាប់កំណើតមក? ទ្រង់គឺជាព្រះ ទ្រង់ផ្ទាល់បានក្លាយជាសាច់ឈាម។

250 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ "យើងបានដោះស្រាយ ទ្រង់។ ទេវតាបានឃើញទ្រង់។" គិតតែប៉ុណ្ណឹង។ ខ្ញុំជឿថាធីម៉ូថេបាននិយាយ បែបនេះ។ ឃើញទេ? នោះ "ដោយគ្មានភាពផ្ទុយគ្នាគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃការគោរព ព្រះ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានសំដែងឱ្យឃើញនៅក្នុងសាច់ឈាម ឃើញពីពួក ទេវតា។"

251 ទេវតានៅកំណើតរបស់ទ្រង់។ ទេវតាត្រូវមើលចុះហើយអរសប្បាយយ៉ាងណា ពេលពួកគេមើលទៅលើស្នូក ហើយឃើញព្រះ។ អាម៉ែន។ វាមិនចម្លែកទេដែល ពួកគេចាប់ផ្តើមស្រែក "ថ្ងៃនេះ នៅទីក្រុងដាវីឌ ទ្រង់ប្រសូត ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះ។" ពួកទេវតាអរសប្បាយ ហើយពួកគេបោះស្លាបធំហើរទៅជាមួយ គ្នា ហើយច្រៀងនៅលើភ្នំយូដា គេច្រៀង "សូមលើកតម្កើងព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត សន្តិភាពនៅលើផែនដី និងព្រះទ័យដ៏ល្អចំពោះមនុស្ស។" ពួកគេបានឃើញ

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលពួកគេមើលលើវា ដើម្បីឃើញវាបានបង្ហាញ។ ហើយនៅទីនោះ។

252 ឥឡូវនេះ សាតាំងមិនបានជឿនោះទេ អ្នកដឹងហើយ។ វាបាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកជា..."

ទេវតាបាននិយាយថា "ទ្រង់គឺ។" នោះហើយជាភាពខុសគ្នា។

"ប្រសិនបើអ្នកជា អ្នកធ្វើ*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*។ អនុញ្ញាតឱ្យយើងឃើញអ្នកធ្វើវា។"

ប៉ុន្តែទេវតាបាននិយាយថា "ទ្រង់នៅទីនោះ។"

253 អ្នកប្រាជ្ញដែលមានវិទ្យាសាស្ត្រសាសនា បាននិយាយថា "ទ្រង់នៅទីនោះ។" អាម៉ែន។

254 នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកបុរាណវត្ថុវិទូនិងអ្វីៗសព្វថ្ងៃកំពុងជីករកវត្ថុទាំងនេះ ដែលត្រូវបានព្យាករណ៍កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន វានឹងកើតឡើង។ ហើយនៅទីនេះ ពួកគេកំពុងជីក។ ពួកគេមិនដែលសូម្បីតែ...

255 គ្មានប្រវត្តិណាមួយដែលនិយាយថាលោកប៉ុនទាសពីឡាត់មាននៅលើផែនដីនោះទេ។ តើអ្នកដឹងទេ? កូនសិស្សសាលាខ្លះប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងលាក់ខ្លួនក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលនិយាយថាមានប៉ុនទាសពីឡាត់។ ហើយពួកអ្នកមិនជឿចំអកឱ្យវាហើយលេងសើចនឹងវា បាននិយាយថា "មិនដែលមាន—អធិរាជរ៉ូម៉ាំងមួយអង្គណាឈ្មោះ—អភិបាលខេត្តមួយរូបណាឈ្មោះប៉ុនទាសពីឡាតឡើយ។" ប៉ុន្តែប្រហែលប្រាំមួយសប្ដាហ៍មុន ពួកគេបានជីកកកាយគ្រឹះនោះៈ គឺលោកប៉ុនទាសពីឡាត់ ទេសាភិបាល។ អូ ខ្ញុំអើយ! មិនសមហេតុផលបែបនេះសោះ!

256 ពួកគេថា "វាមិនដែលមានរ៉ាមេសក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទេ រ៉ាមេសលើអេហ្ស៊ីប។" ប៉ុន្តែគេជីកយកថ្មមួយដុំ បុរាណវិទ្យាៈ រ៉ាមេស ទី២។ សូមកត់ចំណាំ។

257 ហើយគេថាជញ្ជាំងមិនដែលរលំទេ។ អ្នកបុរាណវត្ថុវិទូកំពុងជីកកកាយហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេបានជីកផ្លូវចុះទៅក្នុងកន្លែងដែលជញ្ជាំងបាក់នៅក្រុងយេរីខូ អ្នកដឹងទេ ពេលត្រែបន្លឺឡើង។ ពួកគេថា "នោះគ្រាន់តែជារឿងទេវកថាមួយ ជាបទដែលអ្នកខ្លះបាននិយាយ បានច្រៀងនៅទីនោះ។" បាទ។ អ្នកមើលងាយនិយាយដូច្នេះ។ "នោះគ្រាន់តែជាទេវកថា។ មិនដែលមានការដួលរលំជញ្ជាំងទេ លោកយ៉ូស្វេផ្លុំត្រែ រួចរត់ទៅលើជញ្ជាំង ហើយក៏ចុះទៅ។ មិនដែល

មានរឿងបែបនេះទេ។” ហើយអ្នកបុរាណវិទ្យាគ្រិស្ទានដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនគ្រាន់តែបន្តជីកកកាយ ព្រោះគាត់ដឹងថាវាត្រូវតែដូច្នេះ។ គាត់បានជីកជើងសេសចំនួនជំរៅសាមសិបហ្វីត នៅខាងក្រោមកន្លែងដែលនៅសល់។ មានជញ្ជាំងដាក់នៅពីលើគ្នាដូចជាព្រះបន្ទូលបានមានបន្ទូល។

258 ពួកគេថា “មិនដែលដាវីឌធ្លាប់លេងឧបករណ៍របស់គាត់ទេ គឺពិណខ្សែ ដោយសារតែតន្ត្រីខ្សែមិនត្រូវបានគេស្គាល់រហូតដល់សតវត្សទីដប់ប្រាំ។” បាននិយាយថា “មិនដែលមានរឿងបែបនេះទេ។” អ្នកបុរាណវិទ្យាគ្រិស្ទានបានជីកកកាយ នៅអេហ្ស៊ីប។ បួនពាន់ឆ្នាំមុនពួកគេមានឧបករណ៍ខ្សែ។ អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំអើយ!

259 ពួកគេនិយាយ អំពីកូនជនជាតិហេព្រើរដែលធ្វើថ្មនិងរបស់បែបនោះ ចេញពីចំបើង “មិនមានរឿងបែបនេះទេ។” បុរាណវិទូបានទៅជីកនៅទីនោះ។ តើពួកគេបានរកឃើញអ្វី? នោះជាវិទ្យាសាស្ត្រ។ តើពួកគេបានរកឃើញអ្វី? កំពែងក្រុងដែលជនជាតិហេព្រើរបានសង់ ថ្មស្រទាប់ទីមួយមានចំបើងវែង ទីពីរត្រូវបានកាត់ជាបំណែកតូចៗនៃកម្ទេចថ្ម ហើយទីបីមិនមានចំបើងនៅក្នុងវាទាល់តែសោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ អ៊ីស្រាអែលកំពុងភ្ញាក់
ទីសំគាល់ដែលហោរាបានទាយ។

260 បាទ មែនហើយ។ វាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅលើពួកយើងទាំងអស់ បងប្អូនប្រុសស្រី។ ហេតុអ្វី? ប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ពិភពភាពយន្តមិនដែលធ្វើអ្វីដែលខ្លួនបានធ្វើនោះទេ។ នៅលើអេក្រង់មានរឿងរបស់ *បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ* ដោយស៊ីស៊ីល ឌីមែល។ នៅលើអេក្រង់ពីជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយៈ*បេនហួរ*។ នៅលើអេក្រង់មកមាន *អ្នកនេសាទត្រីដ៏អស្ចារ្យ* ដែលជាការប្រែចិត្តជឿរបស់ពេត្រុស។ ហើយការសម្តែងបែបសាសនាទាំងអស់នេះ ដែលភាពយន្តបានបដិសេធ ហើយធ្វើឲ្យកខ្វក់ ហើយបោះចោល។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ដោយព្រះចេស្តាដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ទ្រង់ សូមបំផ្ទុះវាចេញមក ដូចគ្នា។

261 ឥឡូវនេះ រឿងទាំងនោះបាននិយាយកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន អ្នកបម្រើដ៏កំសត់ម្នាក់ ដែលមានចិត្តរាបទាប រូបខ្ញុំផ្ទាល់ របស់ព្រះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានពន្លឺមួយដែលឈរនិយាយជាមួយខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើ។” មនុស្សសើច

ហើយនិយាយថា "គាត់វង្វេងបន្តិច។" មានរូបភាពរបស់វា។ វិទ្យាសាស្ត្របានយកវា។ វានៅទីនោះ។ វាគឺជាការពិត។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្ត្រីនោះមានស្រមោលស្លាប់។"

262 ពួកគេថា "ស្រមោលមួយ ឥឡូវនេះ វាមិនសមហេតុផលសោះ។ គាត់គ្រាន់តែបង្កើតវានៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។"

263 មានរូបភាពរបស់វា។ ព្រះនឹងធ្វើឱ្យថ្មស្រែកឡើង។ ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ចង់បាន។

264 ព្រះយេស៊ូវ ការតិះដៀលចំពោះព្រះបន្ទូល។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលឈរនៅទីនោះ អេម៉ាញូអែល ពាក្យតិះដៀលយ៉ាងណា! ចូរឲ្យមនុស្សមានបាបដែលមិនជឿចងទ្រង់ ហើយស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខទ្រង់ ហើយហែកពុកមាត់មួយក្តាប់តូចចេញ ហើយហ៊ានឲ្យទ្រង់ធ្វើអ្វីក៏ដោយ។ ការតិះដៀលចំពោះព្រះបន្ទូល! អូហូ។ អ្វី? ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបិតា។ អូ! ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ទ្រង់ត្រូវតែទ្រាំទ្រនឹងការតិះដៀលអំពីសេចក្តីស្លាប់។ ព្រះដែលមិនអាចស្លាប់ ហើយមានតែមួយគត់ដែលអាចស្លាប់ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប។ គ្មានអ្នកផ្សេង គ្មានអ្នកទីពីរ ឬអ្នកទីបីអាចធ្វើបានទេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ជាអង្គតែមួយគត់ដែលអាចធ្វើវាបាន។ ហើយនៅទីនេះទ្រង់គឺ។

265 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្មានអ្នកណាឡើងលើទេតែគឺអ្នកដែលចុះមក សូម្បីតែកូនមនុស្សដែលឥឡូវនេះនៅស្ថានសួគ៌។" អាម៉ែន។

266 ពួកគេថា "បុព្វបុរសរបស់យើងបរិភោគនំម៉ាណានៅវាលរហោស្ថាន។"

"ហើយពួកគេបានស្លាប់" ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។

"ហើយអ្នកនិយាយថាអ្នកជានំបុ័ងជីវិត?"

267 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលអ័ប្រាហាំមកគឺមានខ្ញុំ។ ខ្ញុំជានំបុ័ងជីវិត។ ខ្ញុំគឺជាខ្ញុំ។"

268 ពួកគេថា "អ្នកមិនទាន់មានអាយុហាសិបឆ្នាំទេ ហើយនិយាយថាអ្នក។ 'ឃើញអ័ប្រាហាំ'?"

269 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលអ័ប្រាហាំមកគឺមានខ្ញុំ។" ហើយបន្ទាប់មកសូមឲ្យមនុស្សមានបាបចងទ្រង់ ដែលជាពួកជំនុំនិកាយចងទ្រង់។

270 អ្នកចាំថា នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ព្រះវិហារឡៅឌីសេដ៏សម្បូរបែបនេះ ពួកគេបានដាក់ទ្រង់ចេញពីព្រះវិហារ។ តើអ្នកឃើញថាវានៅឯណានៅពេលនេះ? តើអ្នកឃើញទេថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំស្រែកប្រឆាំងនឹងប្រព័ន្ធនោះ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

271 ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវទុកឲ្យមនុស្សមានបាបចងទ្រង់? វាគឺដើម្បីបំពេញតាមព្រះបន្ទូល នាំមកនូវការតិះដៀលដល់ព្រះ ដោយសុគត។ ព្រះត្រូវសុគត់។ ទ្រង់ត្រូវតែក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីស្លាប់។ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប។ ទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេអំពីវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងសង់វាឡើងវិញ។" គ្មាននរណាម្នាក់លើកវាទេ។ "ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង។ បីថ្ងៃទៀត ខ្ញុំនឹងយកវាមកវិញ។ អ្នកបំផ្លាញវា ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង។ ដូចលោកយ៉ូណាសនៅក្នុងពោះត្រីបាឡែនអស់រយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់ កូនមនុស្សក៏ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបេះដូងនៃផែនដីដែរ។" ហើយគេក៏មិនយល់ដែរ។ ឃើញទេ? ពាក្យតិះដៀលចំពោះព្រះបន្ទូលទ្រង់—របស់ទ្រង់។

272 ឥឡូវនេះ ត្រូវចំអកអោយស្លាប់ ដើម្បីរស់ឡើងវិញនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទ្រង់ត្រូវគេសម្លាប់ជាដំបូង ដូច្នេះទ្រង់អាចរស់ឡើងវិញបាន ហើយនាំមនុស្សគ្រប់រូបផ្សេងទៀត (ដែលនៅក្នុងទម្រង់របស់ទ្រង់) ទៅកាន់ជីវិតអស់កល្ប ដែលនឹងទទួលយកវា។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានក្លាយជាមនុស្ស ក្លាយជាអ្នកប្រោសលោះសាច់ញាតិ ហើយត្រូវទទួលរងនូវការតិះដៀលនៃការចំអកទាំងអស់ ហើយការសើចចំអកទាំងអស់ ដូចអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់បានធ្វើនៅចំពោះមុខទ្រង់ដែរ។ ដូចលោកម៉ូសេ ដូចលោកណូអេដែរ ដូចជាពួកគេទាំងអស់ដែលនៅសេសសល់បានឈរចំអកនោះ ទ្រង់ត្រូវតែប្រឈមមុខនិងអ្នកមើលងាយ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេមើលងាយទ្រង់ច្រើនជាងរាល់ដង។ ទ្រង់គឺជាព្រះនិងជាព្រះបន្ទូលផ្ទាល់។ ហាលេលូយ៉ា! នោះហើយជាអ្វីដែលជាទ្រង់។

273 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកលាក់ពុត។" បន្ទូលថា "អ្នកសង់ផ្នូររបស់ហោរា ហើយអ្នកជាអ្នកដែលដាក់វានៅទីនោះ។ ពួកគេមកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយអ្នកមិនជឿពួកគេទេ។ អ្នកមានកំហុសចំពោះពួកគេម្នាក់ៗ។"

274 នៅផុននិក បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំបានវាយពាក្យមួយនៅថ្ងៃមុន ខ្ញុំនឹងចោទមនុស្សជំនាន់នេះពីបទធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយឆ្កាងទ្រង់ជាថ្មី ខ្ញុំនឹងនាំការចោទប្រកាន់នៅចំពោះមុខសមាគមខាងកិច្ចការនោះ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ។ ពួកគេមានទោសចំពោះព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយបានឆ្កាងទ្រង់ជាថ្មី។ បាទ។ ចោទទាំងមូល!

275 ពេត្រុសបានចោទប្រកាន់ពួកគេនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ គាត់បាននិយាយថា "អ្នករាល់គ្នាបានឆ្កាងព្រះអង្គម្ចាស់នៃជីវិត ដែលជាព្រះបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ដោយដៃអាក្រក់។ យើងជាសាក្សី។" គាត់បាននាំយកការចោទប្រកាន់មួយ។

276 ខ្ញុំនឹងយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ចោទប្រកាន់គ្រប់និកាយដែលមាន ហើយមនុស្សគ្រប់រូបនៅលើផែនដី នោះមានកំហុស ដោយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះជួយខ្ញុំឱ្យធ្វើជាមេធាវីរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនោះ។ អាម៉ែន។ បាទ។

277 អូ ពួកអ្នកចំអកបានចំអកឲ្យទ្រង់។ ពួកគេបានតិះដៀលទ្រង់។ ទ្រង់នៅជាប់នឹងវា។ អាម៉ែន។ អូ! មើលអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់បានទទួលសេចក្ដីស្លាប់ ដើម្បីដាក់អំពើបាបដល់ក្ដីស្លាប់។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នេះ។ គឺ...នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអាចត្រូវគេសម្លាប់។ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះ ហើយបានឈរ ព្រោះពួកគេទាំងអស់បានធ្វើ។

278 ដោយសារតែ ពួកគេទាំងអស់នៅទីនោះ មានព្រះបន្ទូលតិចតួចរបស់ព្រះ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ "នេះ—ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ហោរា។ ហើយមួយណាក្នុងចំណោមពួកគេ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើបុព្វបុរសរបស់អ្នក ដែលជាសាសនា រៀបចំរបស់អ្នក មិនបានគប់ដុំថ្មសម្លាប់ទេឬ? តើពួកគេមួយណាបានទទួលហោរា? បន្ទាប់មក អ្នកសង់ផ្នូររបស់ពួកគេ បន្ទាប់ពីគេបាត់ទៅ។" បាននិយាយថា "អ្នកមានកំហុសក្នុងការដាក់ពួកគេនៅទីនោះ។"

279 បន្ទាប់មក ព្រះអង្គប្រទានពាក្យប្រស្នាអំពីចម្ការទំពាំង បាយជូរដល់ពួកគេ ហើយអ្នកបម្រើក៏មកដល់។ ពួកគេធ្វើបាបពួកគេ បន្ទាប់មកនិយាយថា "ឥឡូវយើងនឹងសម្លាប់កូនប្រុស ព្រោះគាត់ជាអ្នកស្នង។" ឃើញទេ? អូ ពួកគេខឹងពេលឃើញដូច្នេះ។ ឃើញទេ?

280 ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវទ្រាំទ្រនឹងការតិះដៀល។ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់បានចងភ្ជាប់អង្គទ្រង់ នាំទៅរកសេចក្ដីស្លាប់ ដើម្បីនឹងត្រូវគេសម្លាប់ ដើម្បីនាំយកជីវិតដ៏អស់កល្បមកវិញ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! អូ តើខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់យ៉ាងណា! ចូរនាំយកជីវិតដ៏នៅអស់កល្បមកវិញ ហើយចិញ្ចឹមកូនរបស់ព្រះគ្រប់រូប តាមសម័យកាល ដែលឈរជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនោះ ហើយទទួលយកការតិះដៀល។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

281 បើទ្រង់មិនបានមកទេ ណូអេក៏មិនអាចងើបឡើងបានដែរ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនបានមក អេលីយ៉ាមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនបានមកទេ ណូអេនឹងមិនលើកឡើងទេ ប្រសិនបើទ្រង់មិនអាចធ្វើបាន...ប្រសិនបើទ្រង់មិនបានមក។ ដោយហេតុថា ទ្រង់គឺជាកូនចៀមដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដែលមកទទួលការតិះដៀលមកលើទ្រង់ ហើយស្លាប់ដោយសេចក្ដីស្លាប់សម្រាប់គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបាននិយាយ ហើយមនុស្សសុចរិតទាំងនេះបានឈរឡើង។ ទ្រង់ត្រូវតែមក។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើវាបានទេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយទ្រង់បានយាងមកកាន់កន្លែង ដើម្បីទ្រង់អាចប្រោសលោះ និងប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដល់កូនរបស់ព្រះគ្រប់រូប ដែលបានឈរសម្រាប់ព្រះបន្ទូលតែមួយ ហើយនឹងទទួលរងនូវការតិះដៀលនោះ។ គ្រប់កូនរបស់ព្រះ ចុះតាមសម័យកាល នោះនឹងនៅជាប់នឹងការតិះដៀល គ្មាននរណាម្នាក់អាចលោះគាត់បានឡើយ ប៉ុន្តែដោយសារសេចក្ដីជំនឿ គាត់បានឃើញព្រះអង្គប្រោសលោះយាងមក។

282 យ៉ូបបានឃើញទ្រង់។ យ៉ូបបានឈរនៅទីនោះ ហើយគេនិយាយថា "អូ អ្នកគឺជាមនុស្សមានបាបសម្ងាត់។ ព្រះគ្រាន់តែធ្វើបាបអ្នក ព្រោះអ្នកជាមនុស្សមានបាបសម្ងាត់។"

283 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ។"

284 ប្រពន្ធរបស់គាត់បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដាក់បណ្ដាសាទ្រង់ហើយស្លាប់?" បាននិយាយថា "អ្នកមើលទៅដូចជាមនុស្សអាក្រក់។"

285 គាត់បាននិយាយថា "អ្នកនិយាយដូចស្ត្រីល្ងង់។" អាម៉ែន។ ទ្រង់នៅទីនោះ។ "ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយទ្រង់នឹងឈរនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។"

286 បើព្រះយេស៊ូវមិនបានមកទេ យ៉ូបមិនអាចត្រូវបានលោះឡើយ ដោយសារទ្រង់ជាកូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតពិភពលោក។ ទ្រង់បានស្គាល់កន្លែងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានស្គាល់មុខតំណែងរបស់ទ្រង់។

287 នោះហើយជាមូលហេតុដែលម៉ារីបានទទួលស្គាល់តំណែងនោះ នៅថ្ងៃនោះដែលនាងចេញពីទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា..."ប្រសិនបើខ្ញុំ...អ្នកនៅទីនេះ ប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំមិនស្លាប់ទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បងប្អូនរបស់អ្នកនឹងរស់ឡើងវិញ។"

បាននិយាយថា "ចាស ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ។ គាត់ជាក្មេងប្រុសល្អ។"

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំគឺជាសេចក្ដីរស់ឡើងវិញនោះ។ តើអ្នកជឿរឿងនេះទេ?"

288 នាងបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿថាទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលនឹងត្រូវយាងមកក្នុងពិភពលោក។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកបានកប់គាត់នៅឯណា?" អូ! ហ្នឹងហើយ។ អា-ហ៊ឹម។

289 នាងបានទទួលស្គាល់វា។ ស្ត្រីតូចនោះមិនបាននិយាយដូច្នេះទេ។ នាងបានដេញអារក្សប្រាំពីរចេញពីនាង។ នាងបានស្គាល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលអាចមានមោទនភាព និងបណ្តេញភាពតានតឹងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងចេញពីនាង ដែលអាចយកវិញ្ញាណវិទ្យាល័យអាត្មានិយមតូចនោះ ចេញពីនាង ហើយអាចធ្វើឱ្យនាងក្លាយជាមនុស្សថ្មី។ ទ្រង់បានដេញអារក្សប្រាំពីរ។ ពួកស្ត្រីបានដឹងថាទ្រង់ជាអ្វីដែលបានទទួលទ្រង់។

290 ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់អាចធ្វើសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេក៏ធ្វើដូចសព្វថ្ងៃនេះដែរ។ គ្រាន់តែទទួលយកវា។ នោះជារឿងបន្ទាប់។

291 នៅទីនោះគឺទ្រង់។ នាងបាននិយាយថា។ ហើយទ្រង់...ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ អូ!

292 អ្វីទាំងអស់ដែលនឹងត្រូវរងទុក្ខសម្រាប់ព្រះបន្ទូល ទ្រង់បានសុគតសម្រាប់បុព្វហេតុនោះ។ ទ្រង់គឺជាអង្គតែមួយគត់ដែលអាចស្លាប់ ដើម្បីធ្វើវាបាន ដ្បិត

ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ អ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់មានការធ្លាក់ចុះតិចតួច ប៉ុន្តែនៅទីនេះគឺជាភាពពេញលេញនៃព្រះនៅក្នុងទ្រង់។ ទ្រង់គង់នៅថ្ងៃនេះដដែល។ ហេព្រើរ ១៣:៨ "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" សូមស្តាប់។

293 ខ្ញុំកំពុងបិទ ពិតមែន។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា ត្រូវតែធ្វើ។ ខ្ញុំហួសពេលហើយ។

294 ទ្រង់មិនដែលសរសេរពាក្យមួយម៉ាត់ទេ។ តើមែនទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ទេ។"—អេដ។] មិនដែលសរសេរព្រះបន្ទូលទេ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់ជាអ្វី? ព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរថា ទ្រង់ជាការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូលនោះ។ សូមថ្វាយសិរីល្អ! វ៉េវ! ឥឡូវនេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់មិនចាំបាច់សរសេរអ្វីទេ។ ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ជាព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរនេះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ទ្រង់គឺដូចគ្នាសព្វថ្ងៃនេះ ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។

អ្នកនិយាយថា "តើត្រូវទេបងប្រុស ប្រាណហាំ?"

295 មើលព្រះយេហូវ៉ាឈរនៅទីនោះ ហើយផ្លុំទឹកពេញរលកដូចជានៅទីនោះ ហើយធ្វើផ្លូវសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលដើរកាត់។

296 ចូរមើលព្រះយេហូវ៉ាក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយនិយាយថា "ចូរនៅ ស្ងៀម។" នៅពេលដែលរលកបោកបក់ច្រាំងទន្លេ ក្នុងខ្យល់ព្យុះ ហើយអារក្សចាញ់លើអ្វីៗទាំងអស់ ដូចនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរនៅស្ងៀម ហើយមានក្តីសុខសាន្ត។" ហើយវាបានស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ខ្យល់និងទាំងអស់។ ទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ា។ អាម៉ែន។

297 ព្រះយេហូវ៉ាដែលអាចឈរនៅទីនោះ ហើយប្រោះទឹកសន្សើមពីរបីចេញ សូមឲ្យវាធ្លាក់មកលើផែនដី ហើយធ្វើជានំប៉័ង ដើម្បីចិញ្ចឹមប្រជាជន។

298 ទ្រង់បានឈរ ហើយយកត្រីប្រាំ ឬនំប្រាំ និងត្រីពីរមកចិញ្ចឹមមនុស្សប្រាំពាន់នាក់។

299 ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់នឹងជាព្រះបន្ទូល។ ហើយសម្រាប់ខ្ញុំ និងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងនឹងបម្រើព្រះបន្ទូល។

អូ ខ្ញុំចង់ឃើញទ្រង់ ចង់មើលមុខទ្រង់
នៅទីនោះច្រៀងជារៀងរហូតនៃព្រះគុណសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់
នៅតាមផ្លូវនៃសិរីល្អសូមឱ្យខ្ញុំលើកសំលេងរបស់ខ្ញុំ
ពេលខ្វល់ខ្វាយពីអតីតកាល ផ្ទះចុងក្រោយ រីករាយជានិច្ច។

300 អូ! បាទ។ ទទួលការតិះដៀលនៃព្រះបន្ទូល។ មានការតិះដៀលជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ចូរនៅត្រឹមត្រូវនឹងព្រះបន្ទូល ហើយទ្រាំទ្រនឹងពាក្យតិះដៀល។

ចូរអធិស្ឋាន។

301 ព្រះយេស៊ូវអើយ ដូចជាយប់ផ្សេងទៀត ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានយំ "ឱព្រះយេស៊ូវអើយ តើទ្រង់នឹងឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី? តើទូលបង្គំអាចធ្វើអ្វីបានព្រះអម្ចាស់? ឃើញរឿងទាំងនេះហើយដឹងម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់ តើទូលបង្គំអាចធ្វើអ្វីបានព្រះអម្ចាស់? តើទូលបង្គំអាចធ្វើអ្វីបាន?"

302 ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ក្រុមជំនុំតូចរបស់ទូលបង្គំនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំគិតអំពីសត្វស្លាបតូចៗក្នុងការនិមិត្ត វត្ថុដែលបានកើតឡើង។ និងសត្វស្លាបផ្សេងទៀត ដែលជារបស់ដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែមានជាន់បីនៃពួកគេព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែពេលពួកទេវតាចូលទៅ នោះគ្មានសត្វស្លាបទៀតទេ។ អ្នកនាំសារតូចពិតជាអស្ចារ្យណាស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែទូលបង្គំជឿថា មានអ្វីដែលត្រូវជួសជុលដើម្បីកើតឡើង។ សូមឱ្យវាក្លាយជាព្រះអម្ចាស់។ បង្កើតពួកយើង ហើយបង្កើតពួកយើងតាមវិធីរបស់ទ្រង់។ យើងគឺជា—យើងជាដីតដ្ឋ។ ទ្រង់គឺជាជាងស្មូន។

303 នៅមុនថ្ងៃបុណ្យណូអែលនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមានអំណរគុណចំពោះអំណោយរបស់ព្រះ សម្រាប់ព្រះដែលប្រទានដល់យើង។ ទោះបីជាមួយចំនួនដូចជាយើងជឿលើចិត្តរបស់យើង អបិយជំនឿមួយចំនួននៃថ្ងៃដែលពួកគេបានព្យាយាមបង្កើតវា និងធ្វើឱ្យវាដូចជា—ម៉ាស់មួយ គ្រីស្ទម៉ាស់ ប៉ុន្តែយើងមិនមកតាមវិធីរបស់សាន់តាក្លូស និងដើមឈើណូអែលនោះទេ—និងការតុបតែង។ ប៉ុន្តែយើងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានកើតមក មានសាច់ដូចយើង ហើយបានរស់នៅក្នុងចំណោមយើង ដើម្បីលោះយើង ហើយបានរងការតិះដៀលនៃព្រះនាម រងការស្តីបន្ទោសនៃឈើឆ្កាង ដើម្បី

អនុញ្ញាតឱ្យស្ថាប័នពិភពលោកមួយដាក់ព្រះអេម៉ាញូអែលដល់ស្លាប់ ដើម្បីទ្រង់អាចនាំយើងទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

304 ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងជានរណា? តើយើងជាអ្នកណាដែលគួរជៀសវាងការតិះដៀល? ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើឱ្យពួកយើងជាទាហានដ៏ក្លាហាន។ ទូលបង្គំដាក់ពាក្យទាំងនេះទៅកាន់ទ្រង់ជាព្រះវរបិតា។ ពួកគេអាចត្រូវបានបំបែកហត់នឿយដូចទូលបង្គំ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាអើយ សូមឲ្យរង្វាន់ដល់មនុស្សទាំងនេះសម្រាប់ការអង្គុយស្តាប់។ ហើយសូមឲ្យអំណាចដែលបានលើកព្រះអម្ចាស់របស់យើងឡើង ហើយថ្វាយទ្រង់មកយើងខ្ញុំនៅទីនេះសម្រាប់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ សូមអោយវិញ្ញាណទាំងអស់នៅក្នុងទីនេះមានជីវិតរស់រវើកដល់ការយាងមកជិតនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ សូមឲ្យវាដូច្នោះដែរ ព្រះវរបិតា។

305 ប្រោសអ្នកជំងឺ និងរងទុក្ខ ដែលនៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ចងអ្នកខូចចិត្ត។ ព្រះអម្ចាស់ យើងខ្ញុំ...យើងបានឆ្លងកាត់ច្រើនណាស់ បេះដូងរបស់ខ្ញុំមានស្លាកស្នាមជាច្រើននៅលើវា ព្រះអម្ចាស់ ពីការប្រយុទ្ធដ៏លំបាក។ ទូលបង្គំជាជើងចាស់។ ជួយទូលបង្គំផងព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំត្រូវការជំនួយពីទ្រង់។ ប្រហែលជាការបណ្ដុះបណ្ដាលទាំងអស់នេះមានគោលបំណង។ ទូលបង្គំជឿថាវាបានកើតឡើងហើយព្រះអម្ចាស់។ ជួយទូលបង្គំផង ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! ហើយជួយក្រុមជំនុំនេះ។ ហើយប្រទានពរដល់ពួកយើងទាំងអស់គ្នា។

306 ប្រទានពរដល់កុមារតូចៗ។ ទូលបង្គំគិតដល់មនុស្សជាច្រើននៅថ្ងៃនេះ ក្មេងតូចក្រីក្រមិនបានទទួលអ្វីនៅទីនោះទេ។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងនៅជាមួយពួកគេ ហើយជួយពួកគេ។ ប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់ពួកគេព្រះអម្ចាស់។ នោះហើយជាការអស្ចារ្យ...នោះជាអំណោយបុណ្យណូអែល ដែលយើងចង់បាន គឺជាជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងសោយរាជ្យនៅក្នុងចិត្តរបស់ទូលបង្គំ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទូលបង្គំចង់បាន ព្រះអម្ចាស់។

307 សូមប្រទានពរដល់យើងជាមួយគ្នាឥឡូវនេះ។ យើងថ្វាយព្រះបន្ទូលនេះទៅកាន់ទ្រង់។ សូមឲ្យពួកគេជួលនៅទីណាដែលពួកគេចង់បាន ព្រះអម្ចាស់។ នៅទីណាក៏ដោយ ដែលបើកចិត្តឲ្យទូលាយ សូមឲ្យពួកគេនាំមកនូវពេលវេលានៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

308 អ្នកណា...ស្រលាញ់ទ្រង់ប៉ុន្មាននាក់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] សូមប្រញាប់ប្រញាល់ បន្តិច? អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់! ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងឱ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី?"

309 កុំភ្លេចកម្មវិធីយប់នេះ។ តើអ្នកដឹងថាបុណ្យណូអែលមានន័យយ៉ាងណាទេ? អូ *នេះ*ជាអំណោយបុណ្យណូអែលរបស់ខ្ញុំ។ *នេះ*គឺជាព្រះបន្ទូល។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើទូលបង្គំអាចអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់បាន ប្រសិនបើទូលបង្គំអាចដកខ្លួនចេញពីផ្លូវបាន ដើម្បីឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់អាចបង្ហាញវា ដោយខ្លួនវាផ្ទាល់តាមរយៈ *ទីនេះ*—នោះគឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលទូលបង្គំដឹង។

310 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថាពួកគេបានទទួលរបស់ខ្លះដែលពួកគេចង់ផ្តល់ដល់កុមារ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងបង្វែរកម្មវិធីទៅបងប្រុសនេវីលវិញ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

បងប្រុសនេវីល។

ពាក្យតិះដៀលព្រោះហេតុនៃព្រះបន្ទូល KHM62-1223

(The Reproach For The Cause Of The Word)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 23 ធ្នូ 1962 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG